

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

15^ο

ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΠΡΟΣ

τους Αντιπροσώπους του 15ου Συνεδρίου
της Ομοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας

Αθήνα 7-8-9/2-92

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΠΡΟΣ

τους Αντιπροσώπους του 15ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας
Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελμάτων Ελλάδας

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Πραγματοποιούμε σήμερα το 15ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας. Κάνουμε εκτίμηση των αγώνων μας, συζητάμε για τα προβλήματα του κλάδου που λύσαμε ή προωθήσαμε για λύση. Εκτιμάμε τις συνθήκες μέσα στις οποίες αγωνιστήκαμε. Εξετάζουμε την οικονομική και γενικότερη κατάσταση των εργαζομένων και της χώρας μας. Χαράζουμε τους προσανατολισμούς μας για το επόμενο διάστημα, τους στόχους της πάλης μας, βάζουμε τα πλάνα μας για νέες κατακτήσεις. Από το βήμα, του 15ου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας μας, απευθύνουμε θερμό ταξικό αγωνιστικό χαιρετισμό στους Οικοδόμους και τους εργαζόμενους στα Συναφή Επαγγέλματα και τους βεβαιώνουμε ότι ο κλάδος μας θα συνεχίσει να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή πάλης της εργατικής μας τάξης για τα δικαιώματά της.

Βασικός συντελεστής για τις μικρές ή μεγάλες επιτυχίες και κατακτήσεις του κλάδου μας ήταν και είναι η εξασφάλιση της πλατειάς συμμετοχής όλων. Ότι κερδίσαμε κανείς δεν μας το χάρισε. Το αποσπάσαμε με την πάλη μας. Απ' τους αγώνες μας θα κριθούν επίσης οι μελλοντικές εξελίξεις και κατακτήσεις του κλάδου μας.

Είναι γεγονός ότι, η ανάπτυξη των αγώνων του κλάδου μας, δεν ήταν ευθύγραμμη. Παρουσιάστηκαν δυσκολίες και χαλαρότητες, για μια χρονική περίοδο, που έγκαιρα ξεπεράστηκαν με την παρέμβασή μας, έτσι, που ο κλάδος, να προχωρήσει σταθερά στην ταξική αγωνιστική πορεία του.

Η κυβέρνηση προσπάθησε και θα προσπαθήσει μ' όλους τους τρόπους, να χτυπήσει τις κατακτήσεις μας. Μπορούμε και πρέπει να αντισταθούμε σ' αυτή την επίθεση. Να σταθούμε όπως πάντα όρθιοι, πρωτοπόροι. Ν' αναπτύξουμε την πάλη μας, να ενώσουμε τις φωνές μας με το σύνολο της εργατικής τάξης και τα άλλα κοινωνικά στρώματα που χτυπά η αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης.

Να σφυρηλατήσουμε την ενότητα του κλάδου μας, όλης της εργατικής τάξης της χώρας μας. Να διαδηλώσουμε παραπέρα την αλληλεγγύη μας να σταθούμε στο πλευρό αυτών που παλεύουν, που χάνουν τις δουλειές τους, που διώκονται. Να αντιμετωπίσουμε την ιδεολογική επίθεση της άρχουσας τάξης που θέλει να μας κάνει "κοινωνικούς εταίρους" με τους Βαρδινογιάννηδες και τους Αργυρούς, ώστε να γίνεται καλύτερα η εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Η ζωή όλης της εργατικής τάξης και των Οικοδόμων, συνεχώς χειροτερεύει, γίνεται πιο δύσκολη. Η ακρίβεια, οι απολύσεις, οι διώξεις, ο αυταρχισμός, η υποβάθμιση της υγείας, της παιδείας, της ασφάλισης, του περιβάλλοντος, της στέγης, του πολιτισμού κλπ. επιδεινώνονται καθημερινά.

Η φτώχεια πλήττει μεγάλα τμήματα του λαού μας, οι πλούσιοι γίνονται πιο πλούσιοι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Μπροστά σ' αυτή την απαράδεκτη εξέλιξη, η Κυβέρνηση επιχειρεί να πείσει ότι η σωτηρία της οικονομίας της χώρας, περνάει μέσα από τη χειροτέρευση των συνθηκών ζωής και απασχόλησης της εργατικής τάξης, των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Αυτό δεν είναι μόνο ψέμα, είναι και επικίνδυνη πολιτική.

Η χώρα αντιμετωπίζει οξύτερα οικονομικά αδιέξοδα. Η οικονομική κρίση αποτελεί βασικό στοιχείο της ευρύτερης κοινωνικής και πολιτικής κρίσης. Αυτή η κρίση έχει την εξήγησή της. Όλες οι Κυβερνήσεις, με διάφορες παραλλαγές στηριξαν την ανάπτυξη της οικονομίας στη λεγόμενη ιδιωτική πρωτοβουλία, στο ξένο και ντόπιο κεφάλαιο.

Η πολιτική της Ν.Δ. στηρίζεται στη σιδηρά πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων με το πιο ξέφρενο ρυθμό. Το λεγόμενο σταθεροποιητικό πρόγραμμα που εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ στη δεύτερη τετραετία άνοιξε αυτό το δρόμο. Η λογική του μικρότερου κακού, που πολλές φορές παγιδεύει τις εργαζόμενες μάζες, δεν οδηγεί στην έξοδο από την κρίση. Η ζωή το δείχνει αυτό ολοκάθαρα.

Το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο επιδιώκει κοινωνικοπολιτική συναίνεση με στόχο να υποτάξει και να χειραγωγήσει την εργατική τάξη και το λαό μας. Προσπαθεί ν' αμβλύνει την ταξική πάλη. Προετοιμάζει το έδαφος για διαμόρφωση ενός ισχυρού μορατόριουμ. Προσπαθεί να μας πείσει, ότι η πολιτική της λιτότητας είναι υποχρεωτικός μονόδρομος και ότι η μόνη επιλογή είναι η πολιτική αλλά και κοινωνική συναίνεση. Δηλαδή μας ζητούν υποταγή για να αυξάνουν τα υπερκέρδη τους.

Μια τέτοια εξέλιξη, αν την αφήσουμε να περάσει θα είναι σε βάρος όλων μας, όλου του λαού και της χώρας μας. Μόνο ο αγώνας, η ταξική πάλη, ανατρέπουν αυτές τις αντεργατικές αντιλαϊκές πολιτικές.

Εχουμε χρέος να ξεσκεπάσουμε όλους εκείνους και στο συνδικαλιστικό κίνημα που δουλεύουν σε μια τέτοια κατεύθυνση. Δεν πρέπει να χωρίζουμε τους Οικοδόμους και τους Εργαζόμενους στα Συναφή Επαγγέλματα, σε δεξιούς, αριστερούς και κεντρώους. Τα προβλήματά μας, η ανεργία, η ασφάλιση, δεν έχουν χρώμα. Μόνο ενωμένοι μπορούμε να αποτρέψουμε τους κινδύνους για τα δικαιώματά μας. Πάνω σ' αυτή την αγωνιστική ενότητα πρέπει να προσκρούσουν και να χαλάσουν τα συναινετικά σενάρια ενσωμάτωσης του κινήματος.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Γενικό χαρακτηριστικό της σημερινής κατάστασης είναι ο αρνητικός διεθνής συσχετισμός υπέρ των δυνάμεων της ιμπεριαλιστικής ηγεμονίας, της καταπάτησης των εθνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων, σε βάρος των δυνάμεων της ειρήνης. Η ανθρωπότητα βοδίζει σήμερα στο δρόμο της επιταχυνόμενης διεθνοποίησης κάτω από την ηγεμονία των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και των πολυεθνικών που δεν έχουν πατρίδα. Τα πολυεθνικά μονοπώλια αναζητούν νέες κερδοφόρους διεξόδους στο κινήγι των νέων αγορών που εμφανίστηκαν ύστερα από τις αρνητικές εξελίξεις στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες. Την ίδια ώρα άλλα κράτη κατακρηματίζονται και αποσυντίθενται, βυθίζονται σε εμφύλιες και εθνικιστικές συγκρούσεις, όπως στην άλλοτε Σοβιετική Ένωση και στη Γιουγκοσλαβία, ενώ σοβαροί κίνδυνοι απειλούν και άλλες χώρες.

Ανησυχούμε βαθιά για την άνοδο των συντηρητικών και ακροδεξιών πολιτικών δυνάμεων, όπως έδειξαν οι γενικές ή τοπικές εκλογές σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες. Ανησυχούμε για την αναζωογόνηση φασιστικών κινήσεων σε πολλές χώρες, την άνοδο του κοινωνικού ρατσισμού, της ξενοφοβίας, τη διάγκωση του μεταναστευτικού ρεύματος. Ακόμη, για τις ζώνες φτώχειας που εμφανίζονται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Την αύξηση των περιθωριακών ομάδων. Την πολιτιστική φτώχεια, η οποία είναι τόσο κραυγαλέα, αντίθετη με την έκρηξη των πληροφοριών και των μέσων μαζικής επικοινωνίας. Σύμφωνα με τα επίσημα στοι-

χρία της ΕΟΚ ο αριθμός των φτωχών στα 12 κράτη - μέλη της, από 38 εκατομμύρια που ήταν το 1975, ανέβηκε στα 44 εκατομμύρια το 1985. Από τους φτωχούς της Ευρώπης, σύμφωνα πάντα με τα στοιχεία της ΕΟΚ, 12,5 εκατομμύρια είναι άνεργοι και 2 εκατομμύρια άστεγοι. Μόνο στη Μεγάλη Βρετανία οι άστεγοι έχουν επισήμως αυξηθεί κατά δέκα φορές σε σχέση με την προηγούμενη 10ετία. Πολύ χειρότερη είναι η κατάσταση εκατοντάδων εκατομμυρίων ανθρώπων στο λεγόμενο τρίτο κόσμο.

Η ανθρωπότητα βρίσκεται πολύ κοντά στο χείλος νέων δεινών, μια και δεν υπάρχει πια το αντίβαρο του ισχυρού σοσιαλιστικού συστήματος, που ήταν ο θερμός υποστηρικτής των εθνικοαπελευθερωτικών, αντιϊμπεριαλιστικών και φιλειρηνικών κινημάτων, ο πιστός αντίπαλος του μιλιταρισμού, του ψυχρού πολέμου, του κυνηγητού των εξοπλισμών.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τους νέους κινδύνους και απειλές, θεωρούμε ότι ο καπιταλισμός δεν αναδείχθηκε αδιαμφισβήτητος και οριστικός νικητής. Πολύ περισσότερο δεν απαλλάχτηκε από τα βαριά στίγματα της αδικίας, της ανθρωπιάς, της εκμετάλλευσης, της ληστρικής εκμετάλλευσης της φύσης και του πλουτοπαραγωγικού δυναμικού στο βωμό του κέρδους.

Οι εξελίξεις παραμένουν ρευστές. Η διαπάλη ανάμεσα στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων και στους λαούς που διεκδικούν ανεξαρτησία, ανάπτυξη, πρόοδο, ειρήνη, συνεργασία και τη σοσιαλιστική προοπτική συνεχίζεται.

Για να μην κυριαρχήσει παγκόσμια η ιμπεριαλιστική ηγεμονία, απαιτούνται μια σειρά προϋποθέσεις: Να ανακτήσει τις δυνάμεις του και να αναπτυχθεί το εργατικό κίνημα. Να ενισχυθεί η κοινή πάλη των λαών και των κινημάτων με το σύγχρονο αντιϊμπεριαλιστικό περιεχόμενο που αυτή αποκτά. Όλα τα αντιϊμπεριαλιστικά, φιλειρηνικά, προοδευτικά ρεύματα να συναντηθούν. Να συσπειρωθούν οι λαοί, όλα τα ρεύματα πάλης που αντιπαλεύουν το ρατσισμό, το σβινισμό, το φασισμό, οι χώρες που υποφέρουν από την καθυστέρηση και τα χρέη.

Να μην επιτραπεί να κυριαρχήσει η μοφολατρεία, η απογοήτευση, η έλλειψη εμπιστοσύνης στις δυνάμεις της εργατικής τάξης των λαών και των κινημάτων τους. Η διάλυση του σοσιαλιστικού συστήματος, του Συμφώνου της Βαρσοβίας και η πορεία εξασθένησης και διάλυσης της Σοβιετικής Ένωσης δημιούργησαν ένα κενό στον πολιτικό, οικονομικό και στρατιωτικό τομέα, που βάζει σε κίνδυνο την ασφάλεια και τη σταθερότητα της Ευρώπης. Ας μην ξεχνάμε ότι στην εποχή μας η Ευρώπη αποτέλεσε την εστία δυο παγκόσμιων πολέμων ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις του καπιταλισμού.

Οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, η ΕΟΚ, η Γερμανία με τον ιδιαίτερο ρόλο που παίζει σήμερα ως υπερδύναμη, και η Ιαπωνία δεν θέλουν σε καμιά περίπτωση να τεθεί σε αμφισβήτηση το δικό τους δόγμα, ότι ο σοσιαλισμός ήταν ένα διάλειμμα στον 20ό αιώνα. Η αλήθεια είναι βέβαια διαφορετική. Οι ΗΠΑ συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον τους στις περιοχές της κεντροανατολικής Ευρώπης, των Βαλκανίων, της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής, για τη ληστρική εκμετάλλευσή τους. Αν οι ΗΠΑ ελέγξουν τις περιοχές αυτές, ελπίζουν ότι θα ανακτήσουν την παγκόσμια οικονομική τους ισχύ, που σήμερα είναι κατώτερη από τη στρατιωτική τους δύναμη.

Η νέα στρατιωτική δομή του ΝΑΤΟ με τις ευέλικτες μονάδες ταχείας επέμβασης προδίδει τους επιθετικούς σχεδιασμούς της ηγεσίας του. Ο στρατιωτικός αυτός συνασπισμός αποχτά τη δυνατότητα μαζί με τη ΔΕΕ και τις κυρίαρχες δυνάμεις της ΕΟΚ να επεμβαίνουν σε οποιοδήποτε σημείο της γης, έξω από το χώρο ευθύνης τους. Σε σύντομο χρόνο να στέλνουν αποσπάσματα για να σβήσει ό-

ποια εστία αντιιμπεριαλιστικής, φιλειρηνικής και προοδευτικής πάλης υπάρχει σήμερα ή θα εκδηλωθεί στο μέλλον.

Οι κατακτήσεις του φιλειρηνικού κινήματος των προηγούμενων δεκαετιών κάτω και από την έντονη δράση των σοσιαλιστικών χωρών, όπως το Ελσίνκι '75, δεν πρέπει να ακυρωθούν, αλλά να αξιοποιηθούν στις σημερινές συνθήκες. Το βασικό είναι να προβληθούν από το σύγχρονο φιλειρηνικό κίνημα στόχοι πάλης που υποδείχνουν τρόπους επίλυσης των διεθνικών διαφορών και τοπικών συρράξεων με πολιτικά, ειρηνικά μέσα.

Πρέπει επίσης να αναζητηθεί ένα σύστημα ασφάλειας σε παγκόσμια κλίμακα. Το ρόλο αυτόν θα μπορούσε να τον παίξει ο ΟΗΕ με την προϋπόθεση ότι θα εκσυγχρονισθούν οι δομές του και θα αποτραπούν οι επίμονες προσπάθειες των ΗΠΑ και των άλλων μεγάλων δυνάμεων να χειραγωγήσουν τα όργανα και τις αποφάσεις του.

Ήρθε συνάδελφοι η ώρα, το φιλειρηνικό κίνημα της κάθε χώρας, της κάθε περιοχής ή ηπείρου να αναδιοργανωθεί, να ξαναπάρει τη θέση που είχε στις προηγούμενες δεκαετίες, να εκφράσει τις σύγχρονες απαιτήσεις. Χρειάζεται να ενισχυθεί με έμψυχο υλικό και υποδομή ώστε να αποκτήσει την κινητικότητα που απαιτείται, να συμβάλει στην ανάπτυξη διεθνών σχέσεων ανάμεσα στις διάφορες οργανώσεις που υπάρχουν κατά χώρα και περιοχή, να αποκτήσει μεγάλη ευρύτητα στους κόλπους του, συνενώνοντας και συντονίζοντας με τις πιο πρόσφορες μορφές, όλες τις υπαρκτές σήμερα δυνάμεις.

Γιατί, εμείς, ένα Συνδικάτο, τα λέμε όλα αυτά; Γιατί είναι η πραγματικότητα και γιατί μας αφορούν άμεσα, όποιος κλείνει τα μάτια στις πραγματικότητες κάνει λάθος. Ανεξάρτητα από τις όποιες πολιτικές πεποιθήσεις έχει ο καθένας, εμείς οι εργάτες πρέπει να ανησυχούμε για τις αρνητικές εξελίξεις στον κόσμο. Έχουμε και μεις λόγο και μάλιστα σοβαρό λόγο.

Τελευταία γίνεται πολύ συζήτηση για το Μάαστριχ. Η γνώμη μας είναι, ότι, το Μάαστριχ ήταν μια σοβαρή εξέλιξη σ' ότι αφορά την ΕΟΚ. Για μια ακόμα φορά διαπιστώθηκε ότι υπάρχουν δυο βασικές απόψεις, αντιλήψεις για την ΕΟΚ: Η μια που υποστηρίζει ότι το πλαίσιο είναι δεδομένο και άρα πρέπει να κινηθούμε μέσα σ' αυτό. Αυτή η αντίληψη έχει ως βάση της μια αταξική θέση για την ΕΟΚ. Υποτάσσει τα πάντα σε έναν στρατηγικό στόχο περί ενιαίας Ευρώπης. Ποιοί κυριαρχούν στην ΕΟΚ; Γιατί κλείνουν τα εργοστάσια στην Ελλάδα; Ποιός θα πληρώσει την πτώση του πληθωρισμού που θα σημάνει ακόμα και διπλασιασμό της ανεργίας και εξαθλίωσης της πλειοψηφίας του λαού; Υπάρχουν ιμπεριαλιστικές τάσεις στην ΕΟΚ; Σ' αυτά τα ερωτήματα δεν απαντούν, τα θεωρούν δευτερεύοντα στοιχεία... Η άλλη άποψη, αντίληψη είναι αυτή, που λέει ότι αρνούμαστε να δεχτούμε τα "δεδομένα" των κυρίαρχων δυνάμεων, ότι πρέπει να υπάρξουν αντιστάσεις, ότι δεν είναι νομοτέλεια η υποταγή στον ιμπεριαλισμό και ότι η Ελλάδα πρέπει να γίνει νομαρχία του περιθωρίου. Ορισμένες δυνάμεις και στο επίπεδο της ΓΣΕΕ, ξέχασαν ακόμα και εκείνη τη θέση που διατυπώθηκε στο 25ο Συνέδριο της Συνομοσπονδίας ότι στην ενιαία στρατηγική του κεφαλαίου, των υπερεθνικών μονοπωλίων, πρέπει να αντιταχθεί η ενιαία στρατηγική του εργατικού κινήματος. Μια θέση που σήμερα αποχτάει μια σημαντική επικαιρότητα, έναν πιο επείγοντα χαρακτήρα. Εμείς υποστηρίζουμε αυτή τη δεύτερη άποψη, αντίληψη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Παρά τα δραστικά και αντιλαϊκά μέτρα, που έχουν παρθεί τα τελευταία χρό-

νια στο όνομα της ανάπτυξης και της σταθεροποίησης, όλοι οι δείκτες δείχνουν ότι μόνο σταθεροποίηση και ανάπτυξη δεν υπάρχει.

Η Ελλάδα είναι από τις λίγες χώρες που σημείωσαν κάμψη στη δεκαετία 1980 - 1990 και η μόνη της ΕΟΚ με μεγάλο ποσοστό μείωσης των οικονομικών δεικτών, όταν οι περισσότερες είχαν αύξηση.

Η βιομηχανική παραγωγή το 1990 σημείωσε σημαντική μείωση 1,5%. Πτωτική τάση είχε και τους πρώτους μήνες του 1991. Ιδιαίτερη μείωση σημειώθηκε στην μεταποίηση το 1990 κατά -2,9%.

Με το κλείσιμο αρκετών προβληματικών επιχειρήσεων καθώς και πάρα πολλών νέων επιχειρήσεων που εμφανίζονται, παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις το όλο πρόβλημα της ελληνικής βιομηχανίας.

Στο διάστημα 1980 - 84 ο αριθμός των Α.Ε. και Ε.Π.Ε. μειώθηκε κατά 4% (από 3082 σε 2959), την περίοδο 1984 - 88 είχε αύξηση 22% και συνολικά τη δεκαετία 17%.

Η αγροτική παραγωγή το 1990 σημείωσε δραματική μείωση (-9,5%) λόγω και των καιρικών συνθηκών. Το 1991 υπήρξε βελτίωση. Συνολικά στη δεκαετία του '80 σημείωσε χαμηλούς ρυθμούς αύξησης κατά 4% το χρόνο.

Αξιζει να σημειωθεί ότι οι τιμές παραγωγού μαζί με εκείνες των εισοδηματικών ενισχύσεων είναι κάτω από εκάστοτε τρέχον ύψος του πληθωρισμού. Το κόστος παραγωγής ορισμένων αγροτικών ειδών είναι υψηλότερο σε σχέση με τα φάρμακα, μηχανήματα κ.ά., που ειπείσονται στην τελική τιμή τους.

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Οι επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου το 1990, στον αγροτικό τομέα, αυξήθηκαν κατά 4%, αλλά είναι μικρότερες από τα προηγούμενα χρόνια 1988 - 1989 8,6% και 8,8% αντίστοιχα.

Στη δεκαετία του '80 οι επενδύσεις στην χώρα μας ήταν χαμηλότερες από εκείνες των άλλων χωρών της ΕΟΚ. Είναι χαρακτηριστικό ότι κρατικές μεγάλες επενδύσεις δεν έγιναν την τελευταία δεκαετία. Δεν πήραμε φυσικό αέριο που έχουν πάρει όλες οι χώρες της ΕΟΚ, δεν έγινε το εγσστάσιο της Αλουμίνας κ.α.

Όχι μόνο δεν έγιναν αυτά τα έργα, αλλά κάπου φαίνεται και η εγκατάλειψη τους. Την ίδια περίοδο η πολιτική των "κινήτρων" και των παροχών στους μεγαλοεπιχειρηματίες και τα μονοπώλια είχαν ανάκαμψη.

ΑΝΕΡΓΙΑ

Η ανεργία τα τελευταία χρόνια αυξάνεται. Ο συνολικός αριθμός ανέργων ανέρχεται σε 400.000, ενώ το ποσοστό κυμαίνεται από 8,3% έως και 10% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της χώρας.

Σημαντικός παράγοντας όξυνσης της ανεργίας είναι η αυξανόμενη παρουσία ξένων εργατών.

Ο συνολικός αριθμός των ξένων εργατών στη χώρα μας, σήμερα ξεπερνάει τις 250.000 Αυτοί οι εργάτες έχουν γίνει αντικείμενο σκληρής και απάνθρωπης εκμετάλλευσης.

Η ανεργία τα τελευταία χρόνια έχει ανοδική τάση, παρά τα όποια μέτρα έχουν παρθεί.

Ο πίνακας που αναφέρουμε στη συνέχεια είναι ενδεικτικός:

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΕΡΓΩΝ			ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΠΙ ΤΟΥ Ο.Ε.		
1982	215.300	5,8%	1985	303.900	7,8%
1983	299.000	7,8%	1986	286.900	7,4%
1984	310.300	8,1%	1987	286.900	7,4%
1985	303.900	7,8%	1988	303.500	7,7%

Τα ποσοστά για το 1989 ήταν 7,9% και για το 1990 8,3%.

Τα στοιχεία αυτά μας λένε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που ισχυρίζονταν ότι κατάφερε να μειώσει τον πληθωρισμό χωρίς ν' αυξήσει την ανεργία, δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια.

Παρά τις προεκλογικές δηλώσεις, της κυβέρνησης της Ν.Δ., περί αναπτυξιακής πολιτικής και για 100.000 νέες θέσεις εργασίας, έχουμε σταθερή αύξηση της ανεργίας που σήμερα μπορεί να φτάνει το 10% του Ο.Ε.Π.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΕΤΟΣ					
1980	197.530	1986	212.361		
1981	191.262	1987	208.257		
1982	214.613	1988	192.935		
1983	201.196	1989	197.000		
1984	218.565	1990	217.020		

ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΑ

1981= 29%, 1982= 25,9%, 1983= 35,3%, 1984= 37,3%, 1985= 40,1%, 1986= 47,4%, 1987 49,2%, 1988= 54,4%.

Για τα υπόλοιπα χρόνια δεν έχουν δημοσιευτεί στοιχεία.

Η μακρόχρονη ανεργία αποτελούσε το 43,95% στο ποσοστό αυτό οι γυναίκες κατέχουν το 65,75%.

Στις ημιαστικές περιοχές το ποσοστό ήταν 48,45%, στις αγροτικές περιοχές ήταν 44,95%, στις καθαρά αστικές 43,14%.

Εκτός αυτού από την έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Δ. Χαλικιά φαίνεται ότι το ποσοστό των ανέργων νέων σε ηλικία από 14 - 29 ετών όπως αναφέρουν και τα στοιχεία του ΟΑΕΔ, έχει ανοδική πορεία από 47,4% το 1986, το 1988 είχε φτάσει 54,4%.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ, ΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Οι μισθοί το 1990 σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος μειώθηκαν κατά 8% στο δημόσιο τομέα και 6% στον ιδιωτικό τομέα. Ενώ σύμφωνα με την έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, τα κέρδη διαφόρων επιχειρήσεων αυξήθηκαν κατά 31,6%. Είναι χαρακτηριστικό, ότι οι 100 μεγαλύτερες επιχειρήσεις είχαν κέρδη έως και 49,6%.

Το εμπορικό κεφάλαιο αύξησε τα κέρδη του από 38,2% το 1982 σε 55% το 1987.

Σύμφωνα με τη δήλωση του Υπουργού Οικονομικών (επί Οικουμενικής Κυβέρνησης) κ. Αγαπητού το ύψος της φοροδιαφυγής υπολογίζεται πάνω από 1,5 τρισ. το χρόνο.

Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ακόμα ότι, από τα 2,18 δις. δρχ. των συνολικών φορολογικών εσόδων του 1988 αποκρύφθηκαν 1,211 δις δρχ. και δηλώθηκαν από τους εμποροβιομήχανους μόνο 907 δις δρχ., δηλαδή πάνω από το μισό αποκρύφτηκε.

Υπέρογκες και επαυξημένες ήταν και οι στρατιωτικές δαπάνες, ενώ τα κονδύλια για την παιδεία, την υγεία, την τοπική αυτοδιοίκηση ήταν πολύ χαμηλά και ανεπαρκές για τις σύγχρονες ανάγκες.

Τα ελλείμματα του δημοσίου στην τελευταία δεκαετία έχουν συνεχώς ανοδική πορεία. Την ίδια ανοδική πορεία έχουν και τα ελλείμματα των ΔΕΚΟ, παρά του ότι αυξήθηκαν κατά 5 φορές τα τιμολόγια στο ίδιο διάστημα.

Παίρνοντας υπόψη τα ενδεικτικά στοιχεία που αναφέραμε, μπορούμε να πούμε, ότι η ψαλίδα ανάμεσα στη φτώχεια και τον πλούτο μεγαλώνει. Τα ίδια τα στοιχεία επιβεβαιώνουν τίνος συμφέροντα εξυπηρετούν οι διάφορες πολιτικές.

Συνάδελφοι,

Για το ξεπέραςμα της κρίσης που βρίσκεται η οικονομία της χώρας για να είναι προς όφελος των εργαζομένων και του λαού χρειάζεται να αναπτυχθούν αγώνες με αίτημα ένα σύγχρονο δημοκρατικό και εθνικό σχέδιο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Η ανάπτυξη αυτή πρέπει να σέβεται το περιβάλλον, τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Το κεντρικό σχέδιο χρειάζεται να διασφαλίζει την ανάπτυξη της βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής. Καμιά οικονομία δεν μπορεί να είναι ισότιμη και εθνικά συμφέρουσα στο διεθνή καταμερισμό εργασίας χωρίς παραγωγή. Το κεντρικό σχέδιο παραγωγικής και κοινωνικής ανάπτυξης χρειάζεται να εξασφαλίζει προϋποθέσεις και μέσα για την περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας. Να αναπροσαρμόζεται και να εκσυγχρονίζεται ανάλογα με τις εξελίξεις. Εμείς χρειάζεται να πούμε καθαρά, ότι η χώρα μας πρέπει να ακολουθήσει μια προοδευτική αναπτυξιακή κατεύθυνση. Μέσα από τέτοιου είδους ανάπτυξη θα καθορίζεται και η θέση της χώρας μας στην παγκόσμια παραγωγή.

Οι στρατηγικής σημασίας βιομηχανίες που σήμερα είναι προβληματικές, ναυπηγεία, μηχανοκατασκευές, Π.Π., ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΗΣ, ΣΟΦΤΕΞ, ΑΓΕΤ, ορυκτός πλούτος κλπ. να εξυγιανθούν, με ρύθμιση των χρεών τους. Να εκσυγχρονίσουν τον εξοπλισμό τους και να στρέψουν την παραγωγή τους σε προϊόντα σύγχρονα. Οι παραγωγικές δραστηριότητες να κατευθύνονται κύρια σε τομείς που έχουν κριθεί αποδοτικότεροι, να καλύπτουν συγκεκριμένες ανάγκες.

Να αλλάξει ριζικά το θεσμικό πλαίσιο ώστε να μη μπορεί το κεφάλαιο να καταληστεύει τους εργαζόμενους φορτώνοντας όλα τα βάρη πάνω τους. Να γίνει εκδημοκρατισμός, να αναβαθμιστούν οι εργασιακές σχέσεις. Να προστατευθεί προσωπικότητα των εργαζομένων, να διασφαλίζεται ο εργατικός έλεγχος. Να παίρνονται μέτρα προστασίας.

Να αναπτυχθεί η έρευνα μέσα από τα Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι., Ινστιτούτα κλπ. Να διαμορφωθεί εθνική αμυντική τεχνολογία συνδεδεμένη με τις παραγωγικές μονάδες οι οποίες να στηρίζονται στην επάνδρωση και εξειδίκευση ντόπιου εργατοε-

πιστημονικού προσωπικού. Η παραγωγική ανάπτυξη πρέπει να στηριχτεί στον δημόσιο τομέα, στους αγροτικούς και βιοτεχνικούς συνεταιρισμούς, στη τοπική αυτοδιοίκηση.

Να γίνει μεταρρύθμιση του φορολογικού μας συστήματος. Να παταχθεί η φοροδιαφυγή, να χτυπηθεί ο παρασιτισμός, να πάρουν τέλος οι λοβιτούρες με τις κρατικές προμήθειες, να γίνει αναπροσανατολισμός του πιστωτικού συστήματος, να ρυθμιστεί το εξωτερικό χρέος της χώρας σε συνεργασία με χώρες που είναι και αυτές χρεωμένες.

Να χτυπηθεί η ανεργία, να παρθούν μέτρα για την επαγγελματική κατάρτιση των εργαζομένων, αναβάθμιση της παιδείας, βελτίωση της υγείας και πρόνοιας, ανάπτυξη του πολιτισμού, γενικά βελτίωση των συνθηκών δουλειάς των εργαζομένων και του λαού γενικότερα.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά χρειάζεται αλλαγή πολιτικής. Μια πολιτική που θα εφαρμόσει αυτό το πρόγραμμα πρέπει να είναι σε προοδευτική κατεύθυνση. Πρώτα από όλα να αναγνωρίζει τον εργατικό και κοινωνικό έλεγχο. Να τοποθετούνται Διοικήσεις με αξιοκρατικά κριτήρια, να έχουν σαν πρόγραμμα και στόχο την ικανοποίηση του και εξυπηρέτηση του Ελληνικού λαού και όχι ανακατανομή του εισοδήματος σε βάρος των εργαζομένων και του λαού. Μια τέτοια πολιτική μπορεί και τη χώρα να βγάλει από την κρίση και την οικονομία να αναπτύξει και τα προβλήματα των εργαζομένων και του λαού να λύσει. Μια πολιτική σαν αυτή που αντιμετωπίζουμε που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους ο κλάδος πρέπει να την πολεμάει, να αγωνίζεται για την ανατροπή της.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Πολύ συζητηση γίνεται αυτή την περίοδο για τους αγώνες της εργατικής τάξης, για τις απεργίες. Τα διάφορα συγκροτήματα του τύπου, το καθένα υποτίθεται για διαφορετικούς λόγους, κόβουν και ράβουν στα μέτρα τους την αντίσταση της εργατικής τάξης, για να καταλήξουν στο αβίαστο συμπέρασμα, ότι το εργατικό κίνημα τα δίπλωσε. Ότι συμφωνεί με την πολιτική που εφαρμόζετε αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα που αποδειχεται από τις ίδιες τις δικές τους αντιφάσεις. Έντυπα των ιδίων συγκροτημάτων καταγγέλουν τους... εργατοπατέρες που κάνουν απεργίες ενώ η χώρα περνάει δύσκολες στιγμές...

Δεν χωράει αμφιβολία ότι υπάρχουν δυσκολίες στην ανάπτυξη των αγώνων και στην άμεση αποτελεσματικότητά τους. Επειδή, σύμφωνα με όλα τα δεδομένα, η κατάσταση θα οξυνθεί παραπέρα, τίθεται το ζήτημα της ταχτικής μας σήμερα.

Μια ταχτική ανατρεπτική της πολιτικής που επεκτείνει τις ζώνες φτώχειας, περνάει μέσα από τη μαζικοποίηση, τη δημοκρατική λειτουργία και την αγωνιστική δράση των πρωτοβάθμιων σωματείων. Πάνω σ' αυτά πρέπει να προσκρούουν τα όποια αντεργατικά σχέδια σήμερα και αύριο.

Οι εργαζόμενοι του κλάδου μας γενικότερα η εργατική τάξη της χώρας μας, βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση. Η κρίση που έχει εμφανιστεί γίνεται όλο και πιο έντονη. Η ανεργία και η μονόπλευρη λιτότητα που εξακολουθητικά εφαρμόζεται χρόνια, σε βάρος των εργαζομένων, οδηγεί όλο και περισσότερα λαϊκά στρώματα στην ΦΤΩΧΕΙΑ. Είχαμε επισημάνει και στο προηγούμενο Συνέδριο, ότι αν τα

βάρη της κρίσης φορτωθούν μονόπλευρα σε βάρος μας, όπως ακριβώς έγινε και γίνεται, το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων θα πέφτει συνεχώς.

Οι αγώνες που αναπτύχθηκαν δεν ήταν σε αναντιστοιχία με την οξύτητα των προβλημάτων, κύρια είχαν αμυντικό χαρακτήρα. Αγώνες αναπτύχθηκαν στον τομέα των προβληματικών επιχειρήσεων με αιτήματα κατά των απολύσεων και του κλεισίματος των εργοστασίων. Ενάντια στις απολύσεις, στις επιχειρήσεις των ΔΕΚΟ. Στο Δημόσιο τομέα για τις κομματικές μετατάξεις, την εισοδηματική πολιτική, το φορολογικό, την ακρίβεια, κ.ά. Οι αγώνες αυτοί υπονομεύτηκαν και συκοφαντήθηκαν από τους καλοθελητές απολογητές της Αστικής Τάξης!

Η ΓΣΕΕ επανειλημμένα πήρε πρωτοβουλίες για αγωνιστικές κινητοποιήσεις και απεργίες. Ο κλάδος μας πήρε μέρος στις κινητοποιήσεις αυτές, με περιορισμένη όμως συμμετοχή, τόσο στην αποχή από τη δουλειά, όσο και στις εργατικές συγκεντρώσεις. Φαίνεται να υπάρχει πρόβλημα στη συμμετοχή του κλάδου μας σε γενικότερες κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι αυτό το φαινόμενο θα εξαλειφθεί, ότι θα κατανοηθεί η πρωταρχική ανάγκη της αλληλεγγύης και της κοινής δράσης.

Πρέπει ακόμα ν' αναπτύξουμε την αλληλεγγύη μας προς τους άλλους κλάδους που αγωνίζονται. Είναι ένα από τα σοβαρά ταξικά καθήκοντά μας.

Κάνοντας αυτές τις διαπιστώσεις, πρέπει ν' αναζητήσουμε τις αιτίες που επιδρά αρνητικά στην πλατειά συμμετοχή στους αγώνες:

Κύριες αιτίες:

Πρώτον: Μετά την πτώση της δικτατορίας εμφανίστηκε πιο έντονα ο ρεφορμισμός, που επιδρά αποπροσανατολιστικά στο κίνημα. Συγκροτήθηκαν διαφορετικοί απεργοσπαστικοί μηχανισμοί με ιδεολογικά περιβλήματα, με στήριξη των παρατάξεων που το κόμμα τους βρίσκεται στην εξουσία.

Δεύτερον: Η έντονη παραταξιοποίηση που είναι τελείως διαφορετική από την αναγκαία πολιτικοποίηση. Πρόκειται για δυο τελείως διαφορετικά πράγματα.

Τρίτον: Οι αντιπαραθέσεις που φτάνουν καμιά φορά σε συγκρούσεις, στις Συνελεύσεις, στα όργανα του Συνδικάτου από τις πρωτοβάθμιες μέχρι και την τριτοβάθμια οργάνωση. Καλλιεργείται μέσα από την αντιπαράθεση η αναποτελεσματικότητα των αγώνων, ακόμα και εκεί, όπου υπάρχουν κάποιες κατακτήσεις.

Τέταρτο: Οι διεθνείς εξελίξεις μετά την κατάρρευση των σοσιαλιστικών καθεστώτων έκαναν πιο επιθετικό τον αντίπαλο, την αστική τάξη, συνολικά.

Πάνω σ' αυτά τα ζητήματα πρέπει να συζητήσουμε και να καταλήξουμε σε συγκεκριμένες αποφάσεις για την ταχύτητα και τη δράση μας, τα προβλήματα οξύνονται, η ταξική πάλη θα ενταθεί. Πρέπει ο κλάδος μας να είναι σε πλήρη ετοιμότητα, να πρωτοστατήσει στους ταξικούς αγώνες, πολύ περισσότερο που δεν ξέρουμε πώς θα εξελιχτούν, τα πράγματα στη ΓΣΕΕ, αφού πολλές δυνάμεις, προσπαθούν να περάσουν στην Ανώτατη Συνδικαλιστική οργάνωση την αντίληψη της συναίνεσης, του "κοινωνικού εταιρίου". Πρέπει να παρακολουθούμε τις εξελίξεις ώστε σε καμιά περίπτωση να μη αιφνιδιαστούμε. Το κίνημα να συνεχίσει τους αγώνες του με ταξικό περιεχόμενο.

Τελευταία διεξάγεται μια συζήτηση για τον ιδεολογικό αναπροσανατολισμό του συνδικαλιστικού κινήματος. Είναι συζήτηση γενική και αφηρημένη. Πιστεύουμε ότι αποσκοπεί να προκαλέσει σύγχυση στους εργαζόμενους. Θέλουμε να σημειώσουμε: Τα ιδεολογικά ρεύματα υπήρχαν και υπάρχουν στο εργατικό κίνημα. Το κεφάλαιο προσπαθεί να περάσει, με τους ανθρώπους του, τις θέσεις του στο κίνημα. Είναι γεγονός ότι στις μέρες μας αποχτάει κάποια πρόσκαιρα

πλεονεκτήματα ο ρεφορμισμός που σε ορισμένες περιπτώσεις εκδηλώνεται με χυδαίες μορφές. Μέσα στο χώρο της εργατικής αριστοκρατίας, κάποιοι, λίγοι, έχουν την δυνατότητα καλοπέρασης, βολέματος, μέσα στη σημερινή πραγματικότητα. Όμως οι πολλοί εκμεταλλευόμενοι, δεν έχουν. Αυτή η κατάσταση αντανακλάται και στα όργανα ορισμένων Συνδικάτων. Διαπιστώνεται ότι από το λεξιλόγιο μιας μερίδας συνδικαλιστών, έχουν εκλείψει λέξεις και έννοιες όπως ταξική πάλη, αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας, κλπ. Φυσικά το ζήτημα ουσίας δεν είναι να χρησιμοποιεί κανείς σε κάθε φράση και μια "ταξική πάλη", αλλά αν όλη του η δράση παίρνει υπόψη ότι βασική αντίθεση της κοινωνίας μας είναι η αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας.

Εμείς λέμε: Αλλαγές ναι, ώστε να γίνει πιο αποτελεσματική η παρέμβαση των Συνδικάτων στην κοινωνική εξέλιξη. Όμως αυτές οι αλλαγές να είναι συγκεκριμένες και όχι αόριστες, που μπερδεύουν τα πράγματα. Ναι λοιπόν σ' αυτές τις συγκεκριμένες αλλαγές που επιβάλλονται από τις ανάγκες της ταξικής πάλης, όχι όμως παράδοση στο κεφάλαιο, στους "κοινωνικούς εταίρους" στην επιχείρηση ενσωμάτωσης. Οι περισσότεροι συνδικαλιστές, έμπειροι στην ταξική πάλη, έχουν χρέος να βοηθήσουν τη νέα βάρδια των συνδικαλιστών να είναι καλύτερα εξοπλισμένοι ιδεολογικά, γιατί η ταξική πάλη είναι σκληρή και όχι ευθυγραμμη και δεν πρέπει να τα χάνουν!

ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Η Διοίκηση της Ομοσπονδίας ανάδειξε τα προβλήματα του κλάδου, αξίωσε λύσεις, οργάνωσε και καθοδήγησε τους αγώνες του κλάδου με ταξικό προσανατολισμό. Οι κινητοποιήσεις οργάνωθηκαν στα πλαίσια των αποφάσεων των οργάνων, Γενικού Συμβουλίου και Διοίκησης.

Οι μορφές πάλης που χρησιμοποιήθηκαν ήταν διαβήματα, συγκεντρώσεις, και πορείες. Κύρια όμως χρησιμοποιήθηκε η ανώτερη μορφή πάλης, οι απεργιακές συγκεντρώσεις, συνδυασμένες με πορείες στα Υπουργεία και στις Νομαρχίες.

Στο διάστημα από το 14ο ως το 15ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας πραγματοποιήθηκαν 15 Πανελλαδικές, Πανοικοδομικές 24ωρες απεργίες και τέσσερις με 48ωρη διάρκεια. Οι δύο 48ωρες ήταν από κοινού με τη Γ.Σ.Ε.Ε. Οι άλλες δύο έγιναν, την πρώτη μέρα από τον κλάδο και την δεύτερη μαζί με την Γ.Σ.Ε.Ε.

Κινητοποιήσεις έγιναν και με πρωτοβουλίες των Συνδικάτων σε διάφορες περιοχές. Η Ομοσπονδία χαιρέτησε αυτές τις πρωτοβουλίες. Η συμμετοχή του κλάδου σ' αυτές τις κινητοποιήσεις δεν ήταν ικανοποιητική, ιδιαίτερα στο πρώτο διάστημα. Η αδύνατη αυτή πλευρά συζητήθηκε σε όλα τα όργανα της οργάνωσής μας καθώς και στα πρωτοβάθμια σωματεία. Ασκήθηκε και ανάλογη κριτική.

Οι τελευταίες αγωνιστικές κινητοποιήσεις ήταν καλές τόσο σε αποχή από τη δουλειά, όσο και στις συγκεντρώσεις και στις πορείες. Πραγματοποιήθηκαν 93 πορείες σε όλη τη χώρα. Σε Νομαρχίες 91, σε ΟΑΕΔ 32, με 39 καταλήψεις. Τα προβλήματα που είχαμε βάλει για διεκδίκηση ήταν η κρίση στην οικοδομική δραστηριότητα, δηλαδή η ανεργία στον κλάδο, το ασφαλιστικό και η παράνομη απασχόληση ξένων εργατών. Στις πρώτες αγωνιστικές κινητοποιήσεις κυριάρχησε το χιμερινό επίδομα.

Στο συγκεκριμένο αυτό πρόβλημα, πρόθεση της Κυβέρνησης ήταν να το κόψει. Αυτό βγαίνει από τη πρώτη συνάντηση, που είχαμε με τους αρμόδιους που

μίλαγαν για μετάθεση στο τέλος του πρώτου εξαμήνου του 1992, να δοθεί μισό - μισό κ.α.

Είναι γνωστές οι δηλώσεις του Πρωθυπουργού στην έκθεση Θεσσαλονίκης, ότι δεν υπάρχουν κατεκτημένα. Σε συνέντευξη τύπου είπε ότι η χρονική διάρκεια των επιδομάτων είναι μεγάλη και λόγω οικονομικών δυσκολιών που αντιμετωπίζει η χώρα στα Ταμεία πρέπει να γίνουν περικοπές. Επιδόθηκε ειδικά σε επίθεση κατά των οικοδόμων με τον ψεύτικο ισχυρισμό ότι οι Οικοδόμοι ενώ δεν είναι άνεργοι ζητούν επίδομα ανεργίας που πρέπει να κόψουμε από άλλους για να το δόσουμε σε αυτούς.

Πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι με την αγωνιστική μας παρέμβαση δεν επιτρέψαμε στην κυβέρνηση να κόψει ή να ετεροχρονίσει για μεγάλο διάστημα το επίδομά μας, που έχουμε κατακτήσει με αγώνες. Πιστεύουμε ότι βάλουμε φρένο και σε άλλες περικοπές που είχε στόχο η Κυβέρνηση; Δώρα, άδειες κλπ. Στο διάστημα αυτό προωθήσαμε και άλλα προβλήματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Ο κλάδος χρησιμοποίησε κυρίως τις 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις και κάποιες 48ωρες ή και Πανελλαδικές συγκεντρώσεις στην Αθήνα.

Είχαμε αποτελέσματα μ' αυτές τις μορφές πάλης; Είχαμε αγαπητοί συνάδελφοι, ότι έχουμε κερδίσει μέχρι σήμερα είναι αποτέλεσμα αυτής της μορφής πάλης, ιδιαίτερα της 24ωρης. Όμως δεν αποκλείσαμε και δεν είμαστε αντίθετοι και σε άλλες μορφές.

Δεν έχει γίνει συνείδηση στον να αναπτύσουν τα Συνδικάτα και από μόνα τους τοπικές ή περιφερειακές κινητοποιήσεις, με τα ιδιαίτερα προβλήματα της περιοχής ή του Νομού, έτσι που η πίεση να είναι συνεχής. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει. Πάντως δεν πρέπει μόνο από την Ομοσπονδία να περιμένουμε. Τα Σωματεία έχουν τις δικές τους ιδιαίτερες υποχρεώσεις πέρα από τις πρωτοβουλίες που παίρνει η Ομοσπονδία.

Πρέπει ακόμα να γίνει καθαρό ότι ο κλάδος μας είναι ανάγκη να συντονίζει τον αγώνα του και με άλλους κλάδους εργαζομένων. Να ανταποκρίνεται και να σφυρηλατεί την ενότητα και την αλληλεγγύη του όπου άλλοι συνάδελφοι εργαζόμενοι αγωνίζονται για τα ιδιαίτερα προβλήματά τους. Τα προβλήματα είναι κοινά γιατί κοινός είναι και ο ταξικός μας αντίπαλος. Για αυτό ακριβώς απορρίπτουμε την Προπαγάνδα που βάζει ερωτήματα τι θέλουμε εμείς με τους άλλους εργαζόμενους, έχουμε δικά μας προβλήματα κλπ.

Αυτή η αντίληψη είναι βαθειά λαθεμένη. Οποιος την αποδέχεται παίζει άθελά του το παιχνίδι του ταξικού μας αντιπάλου που μας θέλει διαιρεμένους ώστε να κάνει ανενόχλητα τη δουλειά του. Πρέπει να παίρνουμε υπόψη ότι ένας κλάδος εργαζομένων μπορεί να αναδείξει ένα πρόβλημα και να το λύσει με τον αγώνα του, προς όφελος και άλλων τμημάτων της εργατικής τάξης. Π.χ. το 1962, με τον αγώνα μας επιβάλλαμε τη μείωση του ορίου ηλικίας από 65 στα 60. Σήμερα είναι 700 χιλιάδες περίπου συνάδελφοι στα βαρειά και ανθυγιεινά επαγγέλματα που παίρνουν σύνταξη στα 60 χρόνια. Πρέπει να δούμε όλες τις αδύνατες πλευρές που έχουμε και στην οργάνωση του αγώνα μας και στην διαφύωσή μας, για να τις ξεπεράσουμε και να δυναμώσουμε την πάλη μας. Πολλά είναι συνάδελφοι τα προβλήματα που έχουμε μπροστά μας. Οποιας μορφής πάλης και να επιλέξουμε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι χωρίς την ενότητα και τον καλά οργανωμένο αγώνα τίποτα δεν κερδίζεται. Αυτό λέει η ιστορία του κλάδου μας, του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΥΣΑΜΕ Ή ΠΡΟΩΘΗΣΑΜΕ

Με δύο λόγια να υπενθυμίσουμε:

1) Άρχισε η απογραφή για την επέκταση της μηχανογράφησης σε όλη την Ελλάδα ένα αίτημα που μας ταλάνιζε χρόνια.

2) Πέρασε διάταξη στον Νόμο για τους αλλοδαπούς εργάτες που δουλεύουν παράνομα και προβλέπει πρόστιμο μέχρι 200 χιλ. στους εργοδότες για κάθε αλλοδαπό. Για την νόμιμη παραμονή θα αποφασίσουν τρία Υπουργεία Εξωτερικών, Εσωτερικών, Εργασίας. Πριν καταλήξουν οριστικά θα παίρνεται γραπτή γνώμη των συνδικαλιστικών οργανώσεων, εργαζομένων και εργοδοτών. Για τις δουλειές στις οποίες θα απασχοληθούν θα υπάρχει κοινή εκτίμηση ότι δεν υπάρχουν σ' αυτές Έλληνες άνεργοι για κάλυψη αυτών των θέσεων εργασίας.

3) Στον ασφαλιστικό νόμο πέρασε διάταξη το βιβλίο παρουσίας να ελέγχεται και από το Ι.Κ.Α. το οποίο θα βάζει πρόστιμα όπου δεν τηρείται.

4) Προχωράει το Εθνικό Κτηματολόγιο με αρχή την ΑΤΤΙΚΗ.

5) Δόθηκαν τα πρώτα 40 δις για τα έργα του μετρό.

6) Πίεσαμε και αναστάλθηκε η αύξηση των μηχανικών για έξι μήνες. Το αίτημα ήταν για μείωση.

7) Με το Ν. 1880/90 λύθηκε ένα πρόβλημα που αντιμετώπιζαν οι φατουραντζήσες με την υποχρεωτική ασφάλισή τους στο Τ.Ε.Β.Ε.

8) Επαναφέραμε το επίδομα ασθενείας για τις πρώτες 15 ημέρες με τον ίδιο Νόμο.

9) Την αναγνώριση με βάση το Ν. 629 των υπέρ αγνώστων και στο Επικουρικό γ' αυτούς που δεν είχαν κάνει αιτήσεις.

10) Την εφαρμογή του Βιβλίου παρουσίας όπως αρχικά εφαρμοζόταν.

11) Δεν επιτρέψαμε να περάσει στο Ν. 1902/91 η αύξηση του ορίου ηλικίας που σήμερα ξαναέρχεται στο προσκήνιο.

12) Πετύχαμε να ισχύουν 500 αντί των 1000 την τελευταία δεκαετία για σύνταξη γήρατος.

ΤΙ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΑΠΟ ΠΛΕΥΡΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

1) Συζητείται η ογκομέτρηση στην οικοδομή για εφαρμογή του «συντελεστή».

2) Δέχεται να μειωθούν τα 600 ημερομίσθια της τελευταίας πενταετίας για την αναπηρική σύνταξη.

3) Δεσμεύτηκε να συζητηθεί η κλιμακωτή σύνταξη και θεωρεί την πρότασή μας σαν κοινωνικά και ασφαλιστικά δίκαιη. Το αίτημα το δικό μας είναι η κλιμάκωση να αρχίζει πάνω από τις 4.050 με βάση την κατώτερη σύνταξη ανά 300 ημερομίσθια 5% αύξηση.

4) Δέχτηκε τις προτάσεις μας, ότι αφορά τον κανονισμό για την αγορά διαμερισμάτων από τον Ο.Ε.Κ. Για το συνολικό πρόγραμμα του Ο.Ε.Κ. εκκρεμεί συζήτηση. Έχει συσταθεί επιτροπή με βάση την πρότασή μας που αποτελείται από την Ομοσπονδία μας, τη ΓΣΕΕ και το Σύλλογο των εργαζομένων στον Ο.Ε.Κ.

5) Θα περάσει διάταξη με το κατεπείγον στο Νομοσχέδιο Εμπορικής Ναυτιλίας για τις αμοιβές των Επιτροπών Ελέγχου που είχε καταργηθεί με το Ν. 1915/90.

ΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

Η κατάκτηση του πενθημέρου και η θεσμοθέτηση των ωρών εργασίας σε 38 3/4 τη βδομάδα είναι μια ακόμα επιτυχία του κλάδου. Υπάρχουν όμως δυσκολίες στην εφαρμογή του.

Οι αιτίες αυτών των δυσκολιών είναι τα γνωστά: "χάσαμε κάποια μέρα αυτή τη βδομάδα και δουλεύουμε Σάββατο", "να την συμπληρώσουμε", "πιέζει η δουλειά να τελειώσουμε" και άλλα. Πιστεύουμε ότι μια από τις κύριες αιτίες είναι το ένησμο αφού στις διαπραγματεύσεις με τους υπεργολάβους γίνεται σκληρό παζάρι για τα ένησμα στα 6-4 στα 6-3 κλπ. Επειδή έχουμε πετύχει τα πέντε μεροκάματα να μετράνε για έξι, εκεί ο εργοδότης ή ο υπεργολάβος επιδιώκουν να δουλεύει το Σάββατο για να κερδίζει αυτός το ένησμο.

Πρέπει να είμαστε αμετακίνητοι στην περιφρούρηση των κατακτήσεών μας. Καμιά δικαιολογία δεν πρέπει να γίνεται δεκτή για να καταστρατηγείται το πενήνήμερο.

Πρέπει να γίνει κατανοητό από όλους μας, ότι η δουλειά που κάνουμε είναι βαρειά και σκληρή. Πρέπει να ξεκουραζόμαστε το Σαββατοκύριακο. Γιατί αλλιώς κάτω από τη σκληρή δουλειά που κάνουμε, θα βγαίνουμε σακατεμένοι από τα 40 - 50 χρόνια μας.

Η επιδίωξη να κερδίσουμε κάποια παραπάνω χρήματα είναι λάθος. Τα παραπάνω χρήματα πρέπει να τα εξασφαλίζουμε με την αύξηση του ημερομισθίου και όχι με παραπάνω δουλειά σε ώρες και μέρες.

Τα μεροκάματα που χάνονται λόγω καιρικών συνθηκών πρέπει να επιδιώξουμε να αναπληρώνονται με το επίδομα. Ήδη ένα μέρος καλύπτεται από αυτό. Τα Συνδικάτα πρέπει να ενημερώνουν τα μέλη τους και να πρωτοστατούν για την εφαρμογή του πενθημέρου. Πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι η παραβίαση του πενθημέρου και του εφτάωρου δυσκολεύει και αδυνατίζει τη διαπραγματευτική ικανότητα της Ομοσπονδίας για νομική - τυπική κατοχύρωση τους μέσα στη Συλλογική Σύμβαση.

ΣΥΝΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

Οι χώροι των Συναφών Επαγγελμάτων της Οικοδομής πάντα ήταν αδύνατοι συνδικαλιστικά και οργανωτικά, για λόγους που εξηγούνται. Έτσι η χαμηλή οργανωτικότητα είναι ένας από τους αρνητικούς παράγοντες που δεν συμβάλλουν στην λύση των προβλημάτων. Αυτό κατά κύριο λόγο, οφείλεται στην ιδιομορφία που έχει ο χώρος να είναι κατακερματισμένος, σε χιλιάδες μικροβιοτεχνίες ιδιαίτερα στην Κατεργασία Ξύλου, όπου αντιστοιχούν δύο εργαζόμενοι στην κάθε επιχείρηση κατά μέσο όρο.

Άρα, ένα από τα καθήκοντα των νέων οργάνων που θα εκλεγούν από το Συνέδριό μας πρέπει να είναι η ιδιαίτερη φροντίδα και βοήθεια στα Σωματεία των Συναφών Επαγγελμάτων από την μία μεριά για την οργάνωση και ανάπτυξη της πάλης των Εργαζομένων του χώρου στα ίδια επίπεδα με τους συναδέλφους Οικοδόμους. Από την άλλη, να πάψουν να είναι εύκολη λεία στις ορέξεις της εργοδοσίας και της όποιου αντιλαϊκής κυβερνητικής πολιτικής.

Οι χώροι αυτοί έχουν σοβαρά και οξυμένα προβλήματα. Προβλήματα που έχουν να κάνουν με τις συνθήκες δουλειάς, τα μέτρα Υγιεινής και Ασφάλειας, την κατάφορη παραβίαση της Εργατικής Νομοθεσίας, τα χαμηλά μεροκάματα που υ-

ποχρεώνουν τους εργαζόμενους για να καλύψουν τις οικονομικές ανάγκες τους να δουλεύουν υπερωρίες ή με το κομμάτι, χωρίς να αμοιβονται υπερωριακά, ούτε καν με αυτά που προβλέπει η υπάρχουσα νομοθεσία.

Στα παραπάνω προβλήματα θα πρέπει να προσθέσουμε:

1) Την παρουσία των ξένων εργατών που χρησιμοποιούνται από την εργοδοσία σαν ανάχωμα στη διεκδίκηση και λύση προβλημάτων. αν ρίξουμε μιά ματιά στις βιοτεχνίες ξύλου θα διαπιστώσουμε την παρουσία ξένων εργατών σε ευρεία κλίμακα.

2) Τα ασφαλιστικά προβλήματα που προκύπτουν από την αντισυμβαλλοτική πολιτική προηγούμενων κυβερνήσεων, αλλά και της σημερινής ιδιαίτερα.

3) τη διαφαινόμενη στον κοντινό ορίζοντα ανεργία. Η κατάσταση σ' αυτούς τους χώρους δυσκολεύει περισσότερο. Και θα δυσκολέψει ακόμα περισσότερο από φέτος με την ενιαία Ευρωπαϊκή αγορά ιδιαίτερα στο χώρο της Κατεργασίας Ξύλου μιά και η ντόπια παραγωγή ξύλινων προϊόντων δεν έχει την δυνατότητα να ανταγωνιστεί την δυτικοευρωπαϊκή παραγωγή π.χ. Ιταλία, Γερμανία.

Ετσι ο κλάδος απειλείται με συρρίκνωση και αφανισμό. Πιστεύουμε, ότι σήμερα μπαίνει επιτακτικά, όσο ποτέ άλλοτε η συσπείρωση όλων των εργαζομένων στο επάγγελμα, πάνω σε συγκεκριμένες θέσεις και η ανάπτυξη κινήματος για την επιβίωση και παραπέρα ανάπτυξη του κλάδου της Κατεργασίας Ξύλου, που μπορεί να συσπειρώσει και άλλες δυνάμεις κύρια της ειδικότητας.

Η νέα Διοίκηση της Ομοσπονδίας αξιοποιώντας τις εμπειρίες και τα συμπεράσματα από παλαιότερη ανάλογη δράση των Σωματείων του ξύλου και εμπλουτίζοντας τις μελέτες και εκείνα τα συμπεράσματα με ότι καινούργιο υπάρχει, θα πρέπει να βοηθήσει τα Σωματεία του χώρου, ώστε στις σημερινές συνθήκες μαζί με την πάλη για την επίλυση των προβλημάτων των εργαζομένων να αναπτυχθεί ανάλογο κίνημα για την επιβίωση και παραπέρα ανάπτυξη του κλάδου.

Στην ίδια κατεύθυνση πρέπει να κινηθούμε και στον τομέα των άλλων στεγασμένων επιχειρήσεων, μιά και εδώ, σε αντίθεση με το ξύλο, υπάρχει και η δυνατότητα εξαγωγής, π.χ. Μάρμαρο, επειδή η χώρα μας είναι παραγωγός Μαρμάρου.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Η Ομοσπονδία καταγγέλλει 12 Συλλογικές Συμβάσεις. Τα αιτήματα που έβαλε για διεκδίκηση ήταν πολλά και αξιόλογα που θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν.

Λόγω της φύσης του επαγγέλματος, του τρόπου εργασίας, η μορφή της εργοδοσίας, η αγωνιστική πίεση για ικανοποιητικές Συμβάσεις από τον Κλάδο δεν ήταν αυτή που η Ομοσπονδία κάθε φορά έβαζε στόχο.

Το ότι θετικό αποτέλεσμα κερδίστηκε διαπραγματευτικά, έπαιξε σοβαρό ρόλο το κύρος της Ομοσπονδίας.

Με βάση αυτό, τα θετικά αποτελέσματα κατά χρόνο υπερέβηκε κατά 2 με 3 εκατοστιαίες μονάδες πάνω από την Εθνική Συλλογική Σύμβαση και πέρα πάνω από την κάθε φορά εισοδηματική πολιτική των Κυβερνήσεων.

Ακόμα κερδίστηκαν επιδόματα, όπως αυτά, που τελειώνουν εκπαιδευτικά Σεμινάρια κατά 10% στους Οικοδόμους το οποίο αποτελεί και ένα μικρό κίνητρο να μπουν νέοι στο επάγγελμα.

Η απερχόμενη Διοίκηση πήρε απόφαση να καταγγείλει τις Συμβάσεις για το 1992 και η νέα Διοίκηση θα προχωρήσει στη διαδικασία.

Πρέπει ιδιαίτερα να επισημάνουμε ότι η νέα Διοίκηση θα πρέπει να επιμείνει για την αγωνιστική διεκδίκηση των Συλλογικών Συμβάσεων.

Θα είναι πιο επίκαιρο και με το νέο Νόμο για τις Συλλογικές διαπραγματεύσεις αλλά και το σοβαρότερο που πρέπει να κατανοήσει ο κλάδος συνολικά αλλά και οι επιμέρους ειδικότητες ότι η ανεργία, θα υποχρεώσει εργαζόμενους να εργαστούν κάτω από τα ημερομίσθια που έχουν κατοχυρωθεί στην πιάτσα αλλά και άλλα θεσμικά αιτήματα μπορεί να παραβιαστούν, όπως το 5νθήμερο, 35ωρο.

Αυτό ισχύει για όλους τους εργαζόμενους που καλύπτουν οι 12 Συλλογικές Συμβάσεις.

Η κατοχύρωση στις Συλλογικές Συμβάσεις ικανοποιητικών ημερομισθίων και άλλων αιτημάτων σημαίνει ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να παραβιαστούν και να πέσουν κάτω από αυτά που ορίζουν οι Συλλογικές Συμβάσεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Είναι σε όλους μας γνωστό πόσο σοβαρή είναι η κρίση στην κοινωνική ασφάλιση. Φυσικά την κρίση αυτή δεν την δημιούργησαν οι ασφαλισμένοι, αλλά οι εκάστοτε κυβερνήσεις και οι διαχειριστές των Ταμείων.

Στο 14ο Συνέδριο είχαμε πεί ότι τα ελλείμματα ως το τέλος του '89 θα ξεπεράσουν τα 680 δις. Δυστυχώς τα γεγονότα μας δικαίωσαν.

Σήμερα ξεπερνούν τα 860 δις, ελλείμματα, από τα οποία τα 560 δις αποτελούν έξοδα για τόκους δανείων.

Η κυβέρνηση αντί να καθήσει να βρεί τις πραγματικές αιτίες που δημιούργησαν τα ελλείμματα, όπως προτείνουν τα Συνδικάτα, και να πάρει μέτρα εξάλειψης αυτών των αιτιών και στη συνέχεια να αξιοποιήσει τις προτάσεις των Συνδικάτων να βρεθούν οι πόροι, για την εξάλειψη των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών Ταμείων, προωθεί μέτρα με τα οποία περικόπτον δραστικά κατακτημένες παροχές.

Τι λένε τα επίσημα στοιχεία για το ΙΚΑ; Άμεσα ασφαλισμένοι 1.780.000

Συνταξιούχοι 665.000

Άμεσα και έμμεσα ασφαλισμένοι 5.050.000

Έσοδα 848,4 δις

Έξοδα 889,5 δις

Συνολικό έλλειμμα 860 δις

Αξίζει συνάδελφοι, να δούμε από που προκύπτουν τα ελλείμματα.

Το οργανικό έλλειμμα του 1991 41.1 δις.

Τόκοι 177 δις

Χρεωλύσια 205 δις

Επενδύσεις 5 δις

Συνολικές υποχρεώσεις 428,1 δις

Κεφάλαια που έχασε το ΙΚΑ

Επιβάρυνση από "προνακική" πολιτική 1990 28 δις

Απώλειες από εισφοροαπαλλαγές 8 δις

Άτοκα κεφάλαια κίνησης 3 δις

Εισφοροδιαφυγή 70 δις

Καθυστερούμενες οφειλές συν καθυστερούμενα πρόσθετα τέλη 250 δις

Τα παραπάνω, στοιχεία χωρίς καμιά ανάλυση δείχνουν από μόνα τους τις αιτίες για τη δημιουργία των ελλειμάτων.

Στο όνομα αυτών των ελλειμάτων αποφασίστηκε μονόδρομη εισπρακτική πολιτική, παραγνωρίζοντας προβλήματα χαμηλών παροχών και κάλυψης ανασφάλιστων. Αντίθετα, οι παροχές θεωρούνται επαρκείς μέχρι υψηλής και η κάλυψη των εργαζομένων πλήρης.

Η πολιτική αυτή εγκαινιάστηκε τον Αύγουστο του 1986 με απόφαση του ΚΥΣΥΜ της τότε κυβέρνησης. Η απόφαση τότε έλεγε για την περικοπή των αναπηρικών συντάξεων (αυτό έγινε αφαιρέθηκε μέχρι 50%), για τον αποχαρακτηρισμό ορισμένων κλάδων από τα ΒΑΕ κ.α.

Η σημερινή κυβέρνηση πέρνοντας υπ' όψιν αυτή την απόφαση εξαπόλυσε άγρια επίθεση προς όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων με ιδιαίτερη μανία επιτέθηκε στα ασφαλιστικά.

Θυμόμαστε όλοι το τότε νομοσχέδιο, νόμος 1902 σήμερα. Παρότι δεν μπόρεσε να περάσει το σύνολο των αντιασφαλιστικών διατάξεων, ωστόσο όμως πέρασε διατάξεις με τις οποίες ρυθμίζουν τα ασφαλιστικά προς το χειρότερο. Όπως είναι η αύξηση των ενσήμων από 4050 = 4500 κλιμακωτά ως το 1995, η αλλαγή του τρόπου υπολογισμού του ύψους της σύνταξης προς το χειρότερο. Οι αυξήσεις στις συντάξεις οι οποίες δεν θα γίνονται με βάση τις αυξήσεις στον ιδιωτικό τομέα, αλλά στο δημόσιο. Η αλλαγή των προϋποθέσεων για τις αναπηρικές συντάξεις από 300 ένησημα στην τελευταία πενταετία σε 600, η αύξηση των ποσοστών αναπηρίας για κάθε κατηγορία (50%, 80%).

Οι ασφαλιστικές κλάσεις από 22 έγιναν 28, ενώ υπήρξαν και μιά σειρά άλλες αρνητικές ρυθμίσεις. Η κυβέρνηση δεν παραιτήθηκε από τους αρχικούς της στόχους. Έτσι επανήλθε με το λεγόμενο μίνι νομοσχέδιο, (σήμερα νόμος 1975) με τον οποίο τροποποίησε το νόμο 1902. Ανάμεσα στα άλλα σημειώνουμε τους όρους για τον υπολογισμό του ύψους της σύνταξης, τον καθορισμό μόνιμης επιτροπής κρίσης για αναπηρικές συντάξεις (άνοιξε το δρόμο για ρουσφετολογικές συντάξεις). Επίσης βάζει όρους στους ασφαλισμένους, που οι εργοδότες τους ασφάλιζαν στο ΤΕΑΜ και όχι στο κλαδικό τους Ταμείο, εάν μέσα σε δύο χρόνια ή 600 ημέρες ασφάλισης δεν γίνει μεταβολή, τότε θα μείνει στο ΤΕΑΜ.

Τα παραπάνω αποτελούν ένα μέρος των αντιασφαλιστικών διατάξεων. Υπάρχουν και άλλες για τις οποίες σας ενημερώσαμε με σχετικές εγκυκλίους. Παρά τις προθέσεις της κυβέρνησης ο κλάδος μας με επικεφαλής την Ομοσπονδία και τα Σωματεία κατάφερε να περάσουν ρυθμίσεις στους παραπάνω νόμους, που έλυσαν κάποια προβλήματα του κλάδου: π.χ. Βιβλίο, αλλοδαποί, επιτροπές ελέγχου, βελτίωση των όρων για αναπηρικές συντάξεις κλπ.

Βέβαια τα κύρια ασφαλιστικά μας προβλήματα, μένουν άλυτα. Η κυβέρνηση στο όνομα της άσχημης κατάστασης του ΙΚΑ αρνείται την ικανοποίηση μιάς σειράς δικαιων ασφαλιστικών μας αιτημάτων.

Στο επόμενο διάστημα απαιτείται συντονισμένη πάλη για τη διασφάλιση:

Του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης.

Να θεσμοθετηθεί η τριμερής συμμετοχή στις δαπάνες του ΙΚΑ. Οι πόροι της κοινωνικής ασφάλισης πρέπει να είναι επαρκείς και να εξασφλίζουν τη χορήγηση των αναγκαίων ασφαλιστικών παροχών προς τους συνταξιούχους. Βέβαια μιά τέτοια ρύθμιση πρέπει να εξειδικευτεί κατά Ταμείο. Να δοθεί λύση στο πρόβλημα των χρεών.

Ίδια κατάσταση με το ΙΚΑ παρουσιάζει και το Επικουρικό Ταμείο (Εισφορο-

διαφυγές, κακή οργάνωση των υπηρεσιών και επιβάρυνση του απο διάφορες ρυθμίσεις που έκαναν οι εκάστοτε κυβερνήσεις χωρίς να δίνουν ανάλογη επιχορήγηση).

ΚΑΤΟΙΚΙΑ

Στο προηγούμενο Συνέδριο έγινε αναλυτική αναφορά στο μεγάλο και οξυμένο πρόβλημα της κατοικίας.

Υπήρχε ακόμα και αναλυτική πρόταση (σε ξεχωριστό έντυπο) που ψηφίστηκε τότε ομόφωνα. Η πρόταση αυτή με σοβαρά επιχειρήματα και πειστική τεκμηρίωση αναδείχτηκε η δυνατότητα κάλυψης (το πολύ μέσα σε 8 χρόνια) των αναγκών των δικαιούχων και αστέγων, κύρια μέσα απο τον αναπροσανατολισμό του Ο.Ε.Κ.

Δηλαδή με την ανάπτυξη της κατασκευαστικής δραστηριότητας του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και το αδυνάτισμα του δανειοδοτικού προγράμματος έτσι που η δανειοδότηση να αποτελεί μόνο δυνατότητα και όχι το βασικό προσανατολισμό του Ο.Ε.Κ.

Πρέπει να πούμε όμως αγαπητοί συνάδελφοι, πως εκείνες οι προτάσεις, παρά την πειστικότητά και την τεκμηρίωση που τις διέκρινε, βασικά αποτελούσαν ένα απλό ευχολόγιο, διότι:

Ελειψαν οι βασικές κατευθύνσεις αγωνιστικής διεκδίκησης ενός τέτοιου ρεαλιστικού προγράμματος.

Ούτε το Συνέδριο, ούτε αργότερα η Διοίκηση καταπιάστηκαν με ένα τέτοιο βασικό ζήτημα. Ερωτήματα στα οποία πρέπει να απαντήσουμε είναι:

Με ποιές άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις θα συντονίζουμε την πάλη μας για προώθηση μιά τέτοιας πρότασης;

Ποιές κοινωνικές συμμαχίες πρέπει να επιδιώξουμε ώστε το πρόβλημα της στέγης να μην μείνει στα στενά μόνο πλαίσια της εργασιακής απασχόλησης των Οικοδόμων, αλλά να πάρει τις ευρύτερες κοινωνικές διαστάσεις, να αγκαλιάσει τα συμφέροντα και άλλων κοινωνικών στρωμάτων, τα οποία συνδέονται με τον έναν ή τον άλλον τρόπο με το πρόβλημα της κατασκευής κατοικίας - στέγης;

Από μια άποψη μπορεί να πει κανείς ότι εκείνη η πρόταση διατηρεί και σήμερα την επικαιρότητά της. Όμως το πρόβλημα της στέγης σήμερα, εμφανίζεται με καινούργια στοιχεία. Έχει πάρει εκρηκτικές διαστάσεις τα τελευταία χρόνια.

Κύριες αιτίες είναι:

1. Οι απανωτές αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, που είχαν σαν αποτέλεσμα

- την κατακόρυφη αύξηση των ενοικίων, φτάνοντας στα 3/4 του βασικού μισθού του ανειδίκευτου εργάτη.

- την αλματώδη, αύξηση της αξίας της γής.

- την ασυδοσία των εμποροσπιτάδων.

2. Η ανεξέλεγκτη αύξηση τιμών των οικοδομικών υλικών έχει ξεπεράσει κάθε όριο αισχροκέρδειας.

Οι τιμές των οικοδομικών υλικών βρίσκοντα τα τελευταία χρόνια μόνιμα σχεδόν 5 μονάδες πάνω απο τον Δ.Τ.Κ.

3. Αντί να μειωθούν, αυξήθηκαν τα 2 τελευταία χρόνια οι δικαιούχοι λόγω συρρίκνωσης των στεγαστικών προγραμμάτων, με την σταδιακή μείωση της επι-

δότησης των επιτοκίων στα δάνεια, την απειλή εφαρμογής της αναδρομικότητάς τους, σε πολλές περιπτώσεις και την συνεχιζόμενη καθυστέρηση της υπογραφής των συμβάσεων του Οργανισμού με την ΕΚΤΕ (Εθνική Κτηματική Τράπεζα Ελλάδος).

Πιστεύουμε ότι το πρόβλημα κατοικία - στέγη για το επόμενο διάστημα μπορεί και πρέπει να αποτελέσει έναν από τους βασικούς άξονες της πάλης της Ομοσπονδίας μας.

Η θέση μας για τον επαναπροσανατολισμό του Ο.Ε.Κ. και την ανάπτυξη κατασκευαστικού προγράμματος δικαιώθηκε για μία ακόμα φορά μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου δισεκατομμυρίων, ανάμεσα στον Ο.Ε.Κ. και την κατασκευαστική εταιρεία ΜΠΟΛΤΖΗΣ και ΣΙΑ.

Αποδείχτηκε, ότι πίσω από την άρνηση του Ο.Ε.Κ. να παίξει κύρια κατασκευαστικό ρόλο, κρύβονται άνομα συμφέροντα.

Επιτέλους είναι καιρός πλέον άμεσα να ξεμπολοκαριστεί ο ΟΕΚ από την κυβερνητική "κηδεμονία". Να περάσει ο Οργανισμός κάτω από τον έλεγχο των εκπροσώπων των εργαζομένων, σε εφαρμογή και της σχετικής ρήτηρας της ΕΓ ΣΣΕ του 1991.

Για την γενικότερη αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος είναι αναγκαίο να διαμορφωθεί μία προγραμματισμένη παραγωγή κοινωνικά ελεγχόμενης κατοικίας, που θα υπακούει σ' ένα Εθνικό Στεγαστικό Πρόγραμμα, με την ευθύνη του κράτους, της Τ.Α. των Συνδικάτων, των τεχνικών και επιστημονικών φορέων.

Γι αυτό απαιτείται:

- Να συσταθεί Ενιαίος Στεγαστικός Φορέας με παράλληλη δημιουργία Εθνικού Στεγαστικού Συμβουλίου, που θα μελετά τις ανάγκες, θα προγραμματίζει και θα αποκεντρώνει το πρόγραμμα κατασκευής φτηνών και καλής ποιότητας σπιτιών για τους εργαζόμενους.

- Το κράτος να διαθέσει από τον Κρατικό Προϋπολογισμό αποφασιστικό κόνδυλι για την αντιμετώπιση αυτού του κοινωνικού προβλήματος.

- Να μπει έλεγχος στις τιμές των οικοδομικών υλικών και στα κέρδη των εμπροροσπιτάδων.

- Να δοθούν οι εκκλησιαστικές, τέως βασιλικές και δημόσιες εκτάσεις δωρεάν για εργατική και λαϊκή κατοικία.

- Ακόμα, με την συμβολή του κράτους, τη συμμετοχή της Τ.Α. και των υπαρχόντων δημόσιων φορέων μπορεί να αναπτυχθεί πρόγραμμα ενοικιαζόμενης κατοικίας αρχίζοντας από ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων.

- Σχετικά με τα δάνεια αυτά να υπάρχουν σαν δυνατότητα, είτε για την αγορά διαμερίσματος, είτε για την επέκταση ή κατασκευή ιδιόκτητης κατοικίας.

- Να ρυθμιστούν τα παλιά δάνεια, και οι δόσεις να μην ξεπερνούν το 10% του οικογενειακού επιδόματος.

Στους ενοικιαστές:

- Να δοθεί πραγματικό επίδομα ενοικίου.

- Να προστατευθούν οι ενοικιαστές από το κράτος, με κυρώσεις στους ιδιοκτήτες, για εξώσεις, καπέλα, εκβιασμούς και κλειστά διαμερίσματα.

Λύση λοιπόν υπάρχει. Λείπει η θέληση, το ενδιαφέρον και η πολιτική βούληση.

Αγωνιζόμαστε για μια άλλη πολιτική στέγης που θα παίρνει υπόψη της τις ανάγκες των εργαζομένων και του λαού.

Η κατάσταση της απασχόλησης το τελευταίο διάστημα παίρνει ανησυχητικές διαστάσεις. Η οικοδομική δραστηριότητα έπεσε πάνω από το 14 - 20%. Πρόσφατα στοιχεία στις 30/1/92 ανεβάζουν την πτώση στο 37,9% (Εφημερίδα Απογευματινή).

Όλα τα μέχρι σήμερα στοιχεία λένε ότι αν συνεχιστεί η κατάσταση αυτή, η ανεργία στον κλάδο θα πάρει εκκρηκτικές διαστάσεις. Η πολιτική της αποκρατικοποίησης που ακολουθεί η κυβέρνηση έχει γενικότερη σημασία για την καπιταλιστική ανασυγκρότηση, είναι σήμα κατατεθέν του πιο άγριου νεοφιλελευθερισμού. Μέσω της αποκρατικοποίησης συντελείται η πιο μεγάλη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της χώρας. Παραπέρα η μικρή βιομηχανία τείνει να εξαφανιστεί. Αυτό συνδυάζεται με την κατευθυνόμενη αποδιάρθρωση της αγροτικής παραγωγικής βάσης, με βίαιη μείωση των αγροτικών νοικοκυριών και των βιοτεχνικών μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Ενισχύονται επικίνδυνα οι θέσεις του πολυεθνικού κεφαλαίου, διευρύνονται τα προνόμιά τους και οξύνονται οι κοινωνικές και ταξικές διακρίσεις και ανισότητες.

Η Ν.Δ. για να δικαιολογήσει την πολιτική της επικαλείται την πολιτική της θετίας του ΠΑΣΟΚ. Την περίοδο αυτή οξύνθηκαν όλοι οι παράγοντες και όροι της κρίσης.

Η κυβέρνηση θέλει να μας πείσει ότι ο μόνος εγγυητής της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων είναι το κεφάλαιο. Δεν δέχεται, ότι όλες οι προβληματικές επιχειρήσεις έγιναν προβληματικές από τους ιδιώτες εκμεταλλευτές.

Ο υδροκεφαλικός, αντιπαραγωγικός, γραφειοκρατικός, ρουσιφετολογικός και αναξιόπιστος δημόσιος τομέας, που υπάρχει επί 10ετίες στην χώρα μας για να εξυπηρετήσει το ίδιο το σύστημα, παρουσιάζεται πλαστογραφημένα σαν αιτία μιας σοσιαλιστικής δήθεν πολιτικής που ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ στην θετία.

Η Ν.Δ. κρύβει από το λαό ότι οι κρατικές επιχειρήσεις δημιουργήθηκαν επί των συντηρητικών κυβερνήσεων των προκατόχων της και από τότε εξυπηρετήσαν και πάλι τα ιδιοτελή συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας όπως κάνουν ακριβώς και σήμερα, σε αντίστροφη κατεύθυνση.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Χρειάζεται όλοι, ακόμα και ο τελευταίος οικοδόμος, όπως και όλοι οι εργαζόμενοι και ο λαός, να καταλάβουμε ότι η συντηρητική πολιτική της Ν.Δ. θα οξύνει παραπέρα την ανεργία και την ανέχεια σε βάρος των εργαζόμενων και του λαού, η πάλη για την ανατροπή της πρέπει να ενταθεί.

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Στο προηγούμενο Συνέδριο το πρόβλημα των ξένων εργατών στην χώρα μας, το βλέπαμε κύρια από την σκοπιά της μελλοντικής ελεύθερης διακίνησης των εργατών, στα πλαίσια των συμφωνιών της ΕΟΚ, οι οποίες από φέτος θα έχουν πλήρη ισχύ για την χώρα μας.

Μετά τις δραματικές αλλαγές που συντελέστηκαν στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης το πρόβλημα για την χώρα μας παίρνει πια μορφή μάλιστα.

Δεν είναι μόνο η ασυδοσία που υπάρχει στον τρόπο εισόδου εκατοντάδων χιλιάδων εργατών στην χώρα μας, το γνωστό "δουλεμπόριο", είναι και το καθεστώς απασχόλησης και εκμετάλλευσης που γίνεται μεσαιωνικό.

Η ξενοφοβία και ο ρατσισμός είναι φαινόμενα τα οποία εκδηλώνονται ήδη με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Αν δεν παρέμβουμε αποφασιστικά σαν συνδικαλιστικό κίνημα και σ' όλα τα επίπεδα τα φαινόμενα αυτά μπορούν να γίνουν καθεστώς για δυο (2) λόγους:

1) Από το γεγονός ότι το φαινόμενο αυτό εμφανίζεται σε μια περίοδο που η χώρα μας έχει οξυμένα οικονομικά και εργασιακά προβλήματα, με απότομη αύξηση της ανεργίας. Το αποτέλεσμα είναι η φτηνή εργατική δύναμη των αλλοδαπών να βάζει στο περιθώριο όλο και περισσότερα ντόπια εργατικά χέρια στην χώρα μας.

2) Από την αλματώδη αύξηση της εγκληματικότητας με δράστες κύρια αλλοδαπούς.

Σαν Ομοσπονδία μαζί με το Συνδικάτο της Αθήνας κάναμε μια προσπάθεια να αναδείξουμε το πρόβλημα και να διατυπώσουμε θέσεις σε σχέδιο Νόμου για το καθεστώς που πρέπει να διέπει την παρουσία αλλοδαπών στη χώρα μας.

Αποτέλεσμα αυτού ήταν η κυβέρνηση να καταθέσει η ίδια Νομοσχέδιο που σήμερα αποτελεί και Νόμο του κράτους.

Δυστυχώς οι συναρμόδιοι υπουργοί δεν κάνανε δεκτές τις προτάσεις μας. Τις κάναμε όμως γνωστές σε ειδική συνέντευξη τύπου που οργάνωσε η Ομοσπονδία και κατά την γνώμη μας, αποτελούν σοβαρή βάση για την αντιμετώπιση της παρουσίας των αλλοδαπών εργατών στη χώρα μας.

Το συμπέρασμά μας είναι, ότι η κυβέρνηση θέλει την φτηνή εργατική δύναμη των αλλοδαπών εργατών γιατί αυτή χρειάζεται στους εργοδότες που εκπροσωπεί και ουσιαστικά αδιαφορεί για το φαινόμενο της μαύρης αγοράς εργασίας.

Επί πλέον επιδιώκει τον αποπροσανατολισμό των εργαζομένων καλλιεργώντας αντιθέσεις ανάμεσα στους ίδιους τους εργαζόμενους, πυροδοτώντας την έκρηξη του κοινωνικού και φυλετικού ρατσισμού, με αξιοποίηση των πιο αντιδραστικών κύκλων που δρουν στη χώρα μας.

Η τροπολογία που έγινε δεκτή για αύξηση του πρόστιμου στους εργοδότες, που απασχολούν λαθραία αλλοδαπούς, είναι ένα στοιχειώδες μέτρο κατασταλτικό, όμως δεν ανταποκρίνεται στο μέγεθος του προβλήματος.

Ποιες είναι οι θέσεις μας έτσι όπως διατυπώθηκαν στην συνέντευξη τύπου:

Πρέπει ν' αντιμετωπιστεί το πρόβλημα στη ρίζα του, εκεί που γεννιέται, π.χ. μια χρόνια βασική πηγή που γεννούσε αυτό το φαινόμενο της μετανάστευσης ήταν οι χώρες του τρίτου κόσμου. Στη Δυτική Γερμανία υπάρχουν 3 εκατομμύρια ξένοι εργάτες, στη Γαλλία δυο, στην Ιταλία ένα και πάρα πολλές χιλιάδες σε άλλες χώρες. Αυτά τα νούμερα υπήρχαν πριν γεννηθεί το πρόβλημα με τις ανατολικές χώρες.

Εμείς προτείνουμε:

A) Να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα με ρύθμιση των χρεών στις υποανάπτυκτες χώρες. Να τους δοθούν δάνεια για την αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών που υπάρχουν στις χώρες τους. Να εκσυγχρονιστούν τα μέσα παραγωγής με σύγχρονη τεχνολογία και άλλα.

B) Σε εθνικό επίπεδο, με τη συμμετοχή κομμάτων της Βουλής, της ΓΣΕΕ και των εργοδοτών, να δημιουργηθεί επιτροπή η οποία θα εξετάζει τις καταγραμμέ-

νες ανάγκες της αγοράς εργασίας, σε όλους τους τομείς της οικονομίας (βιομηχανία, κατασκευές, υπηρεσίες, αγροτική οικονομία κλπ.) και με βάση τις ανάγκες να αποφασίζεται ο αριθμός για είσοδο αλλοδαπών στη χώρα μας. Φυσικά με σύμφωνη διακρατικών συμφωνιών που θα εξασφαλίζουν τα δικαιώματα και τους όρους εργασίας που πρέπει να είναι ίδια με τους Έλληνες εργαζόμενους. Το ίδιο να γίνει σε κάθε Νομό, με την συμμετοχή του Εργατικού Κέντρου, της Τοπικής Ένωσης εργοδοτών και του ΟΑΕΔ. Σε κάθε κλάδο με τη συμμετοχή της αντίστοιχης συνδικαλιστικής οργάνωσης, εργοδοτών και ΟΑΕΔ.

Με βάση δηλαδή την κατάσταση της αγοράς εργασίας σε εθνικό, τοπικό και κλαδικό επίπεδο, τις καταγεγραμμένες ανάγκες για έλλειψη εργατικών χεριών, ν' αποφασίζεται ο αριθμός των εισερχομένων και απασχολούμενων αλλοδαπών.

Γ) Στους αλλοδαπούς που εισέρχονται στη χώρα μας, η πολιτεία οφείλει να μεριμνά για την υποδοχή και να φροντίζει για την απορρόφησή τους, σε εκείνους τους εργοδότες που καταγράφηκαν με αίτησή τους και εγκρίθηκε να τους απασχολήσουν.

Δ) Οι προσλήψεις να γίνονται μέσω του ΟΑΕΔ, στον οποίο θα υποχρεούνται να απευθύνονται οι εργοδότες. Θ' αναφέρουν τον συγκεκριμένο αριθμό εργατών που χρειάζονται, το χρόνο που θα τους απασχολήσουν και τι δουλειά θα κάνουν.

Ε) Στα συνδικάτα να εξασφαλίζεται το δικαίωμα ελέγχου των εργοδοτών, των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ και να έχουν δικαίωμα καταγγελίας των εργοδοτών που παραβιάζουν τις παραπάνω προϋποθέσεις καθώς και τα δικαιώματα των αλλοδαπών. Οι αλλοδαποί εργαζόμενοι να γίνονται μέλη των συνδικάτων.

ΣΤ) Η πολιτεία να τους παρέχει οικονομική βοήθεια για την ίδρυση κοινοτήτων, συλλόγων κλπ. Στα όργανα (Διοικήσεις) των παραπάνω ενώσεων εκλέγονται τα μέλη τους. Να καταρτιστούν από τον ΟΑΕΔ ειδικά προγράμματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας και ειδικεύσης στο επάγγελμά τους. Στον εργοδότη που ύστερα από αίτησή του, εγκρίθηκε η απασχόληση αλλοδαπού και δεν τον απασχολεί, για τον χρόνο που ορίστηκε να επιβάλλεται πρόστιμο πάνω από 300 χιλιάδες για κάθε περίπτωση και σε επανάληψη πάνω από 600 χιλιάδες. Οι προσλήψεις να γίνονται μέσω του ΟΑΕΔ.

Αυτές και άλλες προτάσεις υποβάλλαμε στα αρμόδια Υπουργεία και ζητήσαμε να συμπεριληφθούν στο νομοσχέδιο. Θα επιμείνουμε με κάθε δυνατό τρόπο να γίνουν δεκτές ολοκληρωτικά οι προτάσεις μας.

Το πρόβλημα των ξένων εργατών και των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας όπως όλοι γνωρίζουμε δεν είναι Ελληνικό. Απασχολεί όλες γενικά τις χώρες όλους τους εργαζόμενους στην Ευρώπη κ.ά. Γι' αυτό η Παγκόσμια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία (ΠΣΟ) ήρθε σ' επαφή με την Ομοσπονδία μας και άλλες Ελληνικές Ομοσπονδίες και όλοι μαζί αποφασίσαμε να πραγματοποιηθεί στην Αθήνα, στις 13-14/3/1992, ειδική διεθνής συνάντηση που θ' ασχοληθεί με το μεγάλο αυτό θέμα. Η Ομοσπονδία μας θεωρεί εξαιρετικά τιμητικό για τον κλάδο μας να προσφέρουμε την πείρα και τις προτάσεις μας σε μια τόσο σημαντική διεθνή συνάντηση.

ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ Η ΟΞΥΝΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΑΜΕΣΟ ΜΕΛΛΟΝ

Η κυβέρνηση και η εργοδοσία στο όνομα του εκσυγχρονισμού και της προ-

σαρμογής στις νέες τεχνολογίες, που είναι μια ανάγκη, επιχειρεί ν' αλλάξει τις εργασιακές σχέσεις, όχι όμως προς όφελος των εργαζομένων για καλύτερες συνθήκες δουλειάς, μείωση ωρών εργασίας για καλύτερα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας, μεταφοράς στους τόπους δουλειάς, ψυχαγωγίας, ανάπαυσης καθώς και μείωση του ορίου ηλικίας για σύνταξη κ.ά, αλλά σε τελείως αντίθετες κατευθύνσεις:

Επιχειρείται η αφαίρεση κεκτημένων δικαιωμάτων, που οι εργαζόμενοι και ο κλάδος μας κέρδισαν με σκληρούς και αιματηρούς αγώνες. Επιχειρείται ένταση της εκμετάλλευσης, που είναι σίγουρο ότι θα χειροτερέψει την κατάσταση σ' ότι αφορά τα ατυχήματα. Θα μεγαλώσει ο φόρος αίματος. Θα θρηνούμε περισσότερους νεκρούς συναδέλφους μας. Κανένας δεν πρέπει να ξεχνάει ότι κρατάμε, σαν κλάδος, το τραγικό ρεκόρ στα ατυχήματα. Δεν πρέπει να το ξεχνούν αυτοί όλοι εκείνοι που προσπαθούν να καταργήσουν τα ΒΑΕ. Τους λέμε: Κάτω τα χέρια από τα ΒΑΕ.

Η επιχείρηση αυτή της κυβέρνησης και της εργοδοσίας βρίσκεται σε πλήρη αρμονία και στην ίδια κατεύθυνση με τις εντολές του Δ.Ν.Τ., της ΕΟΚ και του Ο.Ο.Σ.Α. Επιχειρούν όλοι μαζί, οι καινούργιες εργασιακές σχέσεις, αντί να βελτιώνουν τη ζωή των εργαζόμενων να την κάνουν πιο δύσκολη, αυξάνοντας τις ώρες εργασίας, το όριο ηλικίας για σύνταξη, εφαρμόζοντας το ωρομίσθιο, το συνολικό χρόνο εργασίας, την τέταρτη βάρδια, της σύνδεσης του μισθού με την παραγωγικότητα κ.ά.

Τέτοιες εποφάσεις είχαν παρθεί και με το περιβόητο ΕΣΑΠ το 1987. Δεν αποτολμήθηκε όμως να πάνε στη Βουλή για ψήφιση, ώστε να ψηφιστεί σχετικός νόμος. Αυτό οφείλεται στην αντίσταση που πρόβαλαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και ο κλάδος μας.

Όμως είναι ολοκάθαρο πως δεν έχουν παραιτηθεί από αυτές τις επιλογές. Με το πολυνομοσχέδιο προχώρησαν αρκετά σε αυτή την κατεύθυνση αλλά δεν τέλειωσαν. Πρέπει σαν κλάδος να γνωρίζουμε τι μας ετοιμάζουν, και να τοποθετηθούμε στο πρόβλημα. Να πούμε και να τονίσουμε σε κάθε κατεύθυνση πως είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντεργατική αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων.

Συμφωνούμε με τους προσθετικούς εκσυγχρονισμούς των εργασιακών σχέσεων. Ο εκσυγχρονισμός όμως πρέπει να στοχεύει στη βελτίωση των συνθηκών δουλειάς και την ανακούφιση του εργαζόμενου.

Με βάση τον εκσυγχρονισμό που αυξάνει την παραγωγή πρέπει να απαιτούμε:

- Μείωση των ωρών εργασίας σε 35 ώρες τη βδομάδα, χωρίς μείωση των αποδοχών μας.
- Να καταργηθεί η υπερωρία και η υπερεργασία.
- Να μη παραβιάζεται το πενήνήμερο.
- Να βελτιωθούν οι συνθήκες δουλειάς.
- Να μειωθεί το όριο ηλικίας για σύνταξη.
- Να αυξηθεί ο χρόνος άδειας.

Με βάση αυτές τις προτάσεις ο εκσυγχρονισμός θα είναι ωφέλιμος. Αντίθετα "εκσυγχρονισμός" στη βάση αφαίρεσης κατακτήσεών μας θα μας βρει κατηγορηματικά αντίθετους. Με έναν τέτοιο "εκσυγχρονισμό" δεν συμφωνούμε.

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ

Είναι γνωστή η έλλειψη έργων υποδομής στην χώρα μας.

Κατά καιρούς και κύρια σε περιόδους προεκλογικής καμπάνιας εξαγγέλλονται από τα κόμματα που κυβέρνησαν μέχρι τώρα τον τόπο ΕΡΓΑ μεγάλης εμβέλειας, όπως είναι:

Η εκτροπή του Αχελώου για την πληρέστερη αξιοποίηση του Θεσσαλικού Κάμπου, η ζεύξη Ρίου - Αντίριου για την οδική σύνδεση της Δυτικής και Ηπειρωτικής Ελλάδας με τα υπόλοιπα μεγάλα οδικά δίκτυα της χώρας, το "ΜΕΤΡΟ" για την λύση του κυκλοφοριακού συγκοινωνιακού και περιβαντολογικού προβλήματος του λεκανοπεδίου Αττικής, το Αεροδρόμιο των Σπάτων κλπ.

Το γεγονός ότι οι εξαγγελίες αυτές θεωρούνται μεγάλα προεκλογικά ατούς αυτών των κομμάτων καταδειχνουν την ανάγκη πραγματοποίησής τους.

Οι εξαγγελίες αυτές χρησιμοποιούνται κατά κόρο προεκλογικά κι αυτό δείχνει πως συγκινούν τον ελληνικό λαό, κατανοείται η ανάγκη να γίνουν αυτά τα έργα πραγματικότητα.

Αλλά και το γεγονός πως ξεχνιούνται μετά τις εκλογές, εδώ και 18 χρόνια, δείχνει από την άλλη μεριά με πόσο πρόχειρο και δημαγωγικό τρόπο αποφασίζονται, σχεδιάζονται και εξαγγέλλονται βασικές ανάγκες υποδομής για την ανάπτυξη της χώρας μας.

Σαν κλάδος, ενδιαφερόμαστε διπλά για την υλοποίηση αυτών των μεγάλων έργων.

Οι αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας μας είναι η μια πλευρά. Όμως και το ενδιαφέρον για την απασχόληση χιλιάδων εργαζομένων του κλάδου σε περίοδο κρίσης και ανεργίας δεν είναι μικρής σημασίας ζήτημα για την Ομοσπονδία μας. Γι' αυτό:

1ο - Το Συνεδριό μας πρέπει να απαιτήσει άμεσα από τους αρμόδιους να σταματήσει η προχειρότητα αντιμετώπισης τέτοιων μεγάλων και σοβαρών ζητημάτων. Να υπάρξει σοβαρή μελέτη του κάθε ξεχωριστού έργου, και να ενταχθούν μέσα σε έναν γενικότερο προγραμματισμό ανάπτυξης του τόπου.

2ο - Απαιτούμε να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή διαφάνεια στις μελέτες, στις δημοπρασίες, στην ανάθεση και στην εκτέλεση αυτών των έργων.

3ο - Να αξιοποιηθεί στο έπακρο το ντόπιο επιστημονικό και εργατοτεχνικό προσωπικό. Η πείρα έχει δείξει, ότι η χώρα μας διαθέτει έμμηχο υλικό με σοβαρές δυνατότητες και διεθνείς προδιαγραφές.

4ο - Να κατοχυρωθεί θεσμικά η διαρκής επαγγελματική κατάρτιση Οικοδόμων και Συναφών στην οργάνωση εργασίας, στις νέες τεχνολογίες και στην προστασία της εργασίας στα Μεγάλα έργα. Να ενισχυθεί η προσπάθεια για την εκπαίδευση σε ειδικότητες μεγάλων έργων με την συμβολή των αρμόδιων κρατικών φορέων.

Η ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΕΡΓΟΛΑΒΙΑ ΚΑΙ ΦΑΤΟΥΡΑ

Στον κλάδο μας υπάρχουν παλαιοί συνάδελφοι που δουλεύουν υπεργολαβικά ή κατά αποκοπή «φατούρα». Το πιο μεγάλο τμήμα απ' αυτούς δουλεύει πολύ εξοντωτικά για να βγει ή να βγάλει περισσότερα χρήματα. Μαζί τους πιέζονται και οι ημερομισθιοί να δουλεύουν με μεγαλύτερη ένταση. Σε πολλές περιπτώσεις παραβιάζεται το 7ωρο. Το πενήνήμερο γίνεται σκληρό παζάρι με τα ένσημα ανάλογα με τη συμφωνία που έχουν κάνει με τον εργοδότη ή τον κατασκευαστή.

Δεν πληρώνονται τα εξαιρέσιμα, δεν καταβάλλεται η διαφορά που προκύπτει από το Ι.Κ.Α. σε αποδοχές όταν αρρωστήσουν οι εργαζόμενοι.

Παρά τις μεγάλες εταιρείες που υπάρχουν, η υπεργολαβία και η φατούρα δεν περιορίζονται. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Οι εταιρείες και οι εργοδότες γενικά ξέρουν τι κάνουν προκειμένου να αποφύγουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι των ημερομισθίων συναδέλφων μας. Αποφεύγουν μ' αυτό τον τρόπο τις υποχρεώσεις που έχουν και τις φορτώνουν με τον τρόπο τους σ' αυτούς. Αποφεύγουν να πιέζουν τους εργαζόμενους οι ίδιοι. Πιέζοντας τις τιμές με τον υπεργολάβο - φατουρατζή πιέζει αυτός τους εργαζόμενους αλλά και τον εαυτό του προκειμένου να βγει. Έτσι οι εταιρείες αυξάνουν τα κέρδη τους σε βάρος όλων μας. Να πει το Συνέδριο να καταργηθεί η υπεργολαβία και η φατούρα είναι αντιρεαλιστικό και σαν ευχή. Πρέπει να είμαστε κατηγορηματικοί, όμως κανείς δεν μπορεί να γίνει υπεργολάβος σε βάρος των κατακτήσεων του κλάδου. Τα Συνδικάτα πρέπει να ενημερώνουν τα μέλη τους για τα δικαιώματά τους, 7ωρο, πενήνθημερο, ασθένεια και εξαιρέσιμα τα διεκδικούμε γιατί τα δικαιούμαστε και πρέπει να τα παίρνουμε. Να το λάβουν υπόψη οι εργολάβοι όταν δίνουν τιμές ώστε να τα συμπεριλαμβάνουν στις προσφορές τους.

Πρέπει να αντιπαλεύουμε κάθε προσπάθεια υπονόμευσης των κατακτήσεών μας, ιδιαίτερα σήμερα που δεχόμαστε συντονισμένη επίθεση και από τους εργοδότες και από την κυβέρνηση. Ακόμα πιο δύσκολη θα γίνει η κατάσταση το 1992 και μετά, με την πλήρη ένταξη. Με την εγκατάσταση ξένων εταιρειών στη χώρα μας θα γίνει πιο "σύγχρονη" η εκμετάλλευση.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Όπως είναι φυσικό η νεολαία είναι το μέλλον του κλάδου. Παρατηρείται όμως το φαινόμενο τελευταία να μην μπαίνουν νέοι στον κλάδο και κάποιοι που δουλεύουν δεν βλέπουν την οικοδομή σαν επάγγελμα με μέλλον.

Δουλεύουν ευκαιριακά και ταυτόχρονα ψάχνουν να βρουν κάτι άλλο να κάνουν, έτσι δεν προσπαθούν να ειδικευτούν σε κάποια τέχνη, δεν οργανώνονται στα Συνδικάτα, δεν προβληματίζονται πάνω στα προβλήματα του κλάδου, δεν διεκδικούν την ασφάλισή τους κ.ά.

Θεωρούν σαν προσωρινή την απασχόλησή τους στην Οικοδομή και ένα μεγάλο ποσοστό δεν παίρνει μέρος στους αγώνες, ενώ απεργεί.

Οι αιτίες που δεν προσανατολίζονται οι νέοι να εξασκήσουν το επάγγελμα του Οικοδόμου σαν μόνιμο, είναι πολλές. Κύρια είναι βαρεία η δουλειά της οικοδομής. Δεν υπάρχουν ειδικές σχολές για ειδικευση. Πλήττεται από τις καιρικές συνθήκες. Δεν έχει μόνιμο εργοδότη, είναι χαμηλά τα μεροκάματα, ιδιαίτερα στην επαρχία κ.ά.

Παρ' ότι τα προβλήματα αυτά είναι υπαρκτά, πρέπει να παλέψουμε για τα προβλήματα της νεολαίας και ταυτόχρονα να επιδιώξουμε να μπαίνουν νέοι στον κλάδο, για την επαγγελματική εκπαίδευσή τους.

- Η κατοχύρωση μέσα από τις Συλλογικές Συμβάσεις των ειδικών προβλημάτων που απασχολούν τη νεολαία, σπουδές, ψυχαγωγία κ.λ.π.

- Για ίση αμοιβή, για ίση δουλειά.

- Για μειωμένο ωράριο στους σπουδαστές, φοιτητές χωρίς μείωση του μεροκάματου.

- Για άδεια πληρωμένη από τον ΟΑΕΔ στην περίοδο των εξετάσεων.

- Μείωση της στρατιωτικής θητείας.

- Να χορηγούνται από το κράτος κονδύλια στα Σωματεία για αθλητικές και άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις.

- Να δίνεται το επίδομα γάμου με λιγότερα ένσημα.

Αυτά τα προβλήματα σε συνδυασμό με τα γενικά θα είναι κίνητρο να μπου νεύοι στο επάγγελμα.

Όλα τα Σωματεία πρέπει να οργανώσουν Επιτροπές Νέων που να ασχολούνται με τα ιδιαίτερα προβλήματα της νεολαίας, με τον αθλητισμό, τον πολιτισμό. Να είναι τα σχολεία για τους αυριανούς ηγέτες των Συνδικάτων, σχολές μαχητών της σύγχρονης ταξικής πάλης.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ 1991

Η άμεση πολιτική της Ομοσπονδίας στην εφαρμογή των σεμιναρίων είναι να αποκτήσουν περισσότερες θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις τα μέλη μας, ιδιαίτερα οι νέοι. Συγκεκριμένα να γνωρίσουν τις τεχνολογικές οικονομικές και ευρύτερα τις κοινωνικο - τεχνικές αλλαγές, της διασύνδεσης των παιδαγωγικών στόχων για διαρκή απορρόφηση επαγγελματικών γνώσεων με τους ευρύτερους κοινωνικούς στόχους του συνδικαλιστικού κινήματος του κλάδου.

Τα σεμινάρια της Ομοσπονδίας διοργανώθηκαν και υλοποιήθηκαν με την διοικητική και διαχειριστική ευθύνη της Ε.Ε. της, ύστερα από σχετικές αποφάσεις του Δ.Σ. και της Ε.Ε. Έτσι σύμφωνα με το κεντρικό σχεδιασμό υλοποιήθηκαν 4 σεμινάρια της παρακάτω θεματολογίας:

1. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ, ΥΓΙΕΙΝΗ - ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ (13 άτομα, 125 ώρες)
2. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ (13 άτομα, 125 ώρες)
3. ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ, ΥΓΙΕΙΝΗ - ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ (13 άτομα, 125 ώρες)
4. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ για διοικητικό προσωπικό των συνδικαλιστικών φορέων (13 άτομα, 125 ώρες).

Κρίνεται σχετικά υποτονική η προβολή του έργου. Η έλλειψη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν θετική, ενώ σαφέστατα δεν συνέβαλε στην διάδοση της πληροφόρησης στα κατά τόπους σωματεία σ' όλη την Ελλάδα, γεγονός που αποτελούσε μια από τις κύριες στοχεύσεις των προγραμμάτων - πιλότων της Ομοσπονδίας.

Τα σεμινάρια παρακολούθησαν συνολικά 52 συναδέλφοι Οικοδόμοι, επιπλοιοί και γραμματείς συνδικαλιστικών φορέων (με πλειοψηφία από τον κλάδο των οικοδόμων και συναφών) επί 125 ώρες έκαστος (500 ώρες συνολικά για τα 4 σεμινάρια).

Το γενικότερο συμπέρασμα από την πρώτη εκπαιδευτική προσπάθεια της Ομοσπονδίας, είναι με δεδομένες τις οικονομικές δυνατότητές της και την ελλειπή κρατική υποστήριξη, μόνο κατά ένα μικρό βαθμό οι εκπαιδευτικές δραστηριότητες των συνδικαλιστικών φορέων των εργαζόμενων του κλάδου καλύπτουν τις διαγκυόμενες ανάγκες στην παραγωγή, στην κοινωνική και πολιτιστική ζωή των συναδέλφων μας.

Η συνολικότερη ωφέλεια από την υλοποίηση των εκπαιδευτικών σεμιναρίων επαγγελματικής κατάρτισης για το 1991 μπορεί να συνοψιστεί στα εξής:

- εμπλουτισμός του επαγγελματικού εξοπλισμού των συναδέλφων μας
- ανάπτυξη του προβληματισμού για τα συνολικότερα ζητήματα του κλάδου και του επαγγέλματος

- συνειδητοποίηση του ρόλου της διαρκούς επαγγελματικής κατάρτισης και εξειδίκευσης

- αμεσότητα στην συνεργασία με τους επιστήμονες, που η εργασία τους συμβάλει στην ανάπτυξη του κλάδου και στην προστασία των βιολογικών, οικονομικών και κοινωνικών συμφερόντων των εργαζόμενων του κλάδου.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ

Εάν ριξουμε μια ματιά αγαπητοί συνάδελφοι, στα οργανωτικά στοιχεία των προηγούμενων συνεδρίων θα διαπιστώσουμε ότι έχουμε σε όλο αυτό το διάστημα μέχρι και το 15ο συνέδριο, την εγγραφή νέων φυσικών μελών στα Σωματεία.

Παράδειγμα:	13ο Συνέδριο	120.000	μέλη
	14ο Συνέδριο	135.000	μέλη
	15ο Συνέδριο	

Ενώ αντίθετα η συμμετοχή στις αρχαιρεσίες παρουσιάζει άλλη εικόνα.

Μέχρι το 13ο Συνέδριο είχαμε αύξηση στη συμμετοχή των αρχαιρεσιών. Από το 13ο μέχρι σήμερα παρουσιάζεται μείωση π.χ. 13ο Συνέδριο 66.000, 14ο Συνέδριο 63.000, 15ο Συνέδριο είχαμε αγώνες και κάποιες λύσεις προβλημάτων. Από την άποψη αυτή όποιες αδυναμίες και αν παρουσιάστηκαν στην προετοιμασία, ενημέρωση, προγραμματισμό των αγώνων, επαφή της Ομοσπονδίας με τα Σωματεία, όποιες ευθύνες και αν είχε η απερχόμενη διοίκηση δεν μπορούν να δικαιολογηθούν αυτά τα αποτελέσματα. Χρειάζεται βαθύτερη μελέτη. Γι' αυτό όσοι συνάδελφοι αντιπρόσωποι πάρουν το λόγο επιβάλλεται να μεταφέρουν τις εμπειρίες τους, τις σκέψεις τους, ώστε η νέα διοίκηση να τις επεξεργαστεί για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα. Το ζήτημα αυτό απασχόλησε την απερχόμενη διοίκηση πολλές φορές. Από τις συζητήσεις αυτές διαπιστώθηκε ότι τα Διοικητικά Συμβούλια δεν λειτούργησαν σωστά. Δεν απασχολούνταν με όλα τα προβλήματα που απασχολούν τα μέλη, δεν παίρνουν απαντήσεις για τα προβλήματα που τους απασχολούν, έτσι ώστε καταφεύγουν σε άλλες πηγές πληροφόρησης.

Οι συνελεύσεις δεν λειτούργησαν ουσιαστικά, αλλά σαν μια τυπική καταστατική διαδικασία. Δεν συμμετείχαν συνάδελφοι στη συζήτηση. Και όσες φορές το επιχειρήσαν κάποιιοι, το λιγότερο, προσπαθήσαμε να τους πείσουμε ότι δεν είναι σωστά αυτά που είπαν.

Ο έντονος παραταξιασμός απέτρεπε τους συναδέλφους να πάρουν τον λόγο.

Δεν αξιοποιήθηκαν από τα Δ.Σ. οι ενημερωτικοί εγκύκλιοι που στέλνει η Ομοσπονδία.

Η ενημερωτική διαφωτιστική δουλειά από τα Δ.Σ. είναι ελλιπής.

Ελάχιστες είναι οι περιπτώσεις όπου Σωματεία πήραν πρωτοβουλία. Τα παραπάνω είναι και στόχοι για την Διοίκηση που θα εκλεγεί.

Είναι γνωστό ότι το 14ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας δέσμευε τη νεοεκλεγμένη Διοίκηση να οργανώσει την πάλη του κλάδου μας για υπεράσπιση των κατακτήσεών του και για την απόσπαση νέων κατακτήσεων. Σε όλη αυτή την περίοδο η Διοίκηση της Ομοσπονδίας μας δεν πέτυχε να κινητοποιήσει τα Σωματεία στην απόκρουση της αντεργατικής επίθεσης και για την προώθηση των αιτημάτων του κλάδου, με ευθύνη, κυρίως του προηγούμενου Προεδρείου. Πολύς λόγος γίνονταν συνεχώς για κλιμάκωση του αγώνα χωρίς, να πραγματοποιούνται σχετικά

βήματα, ενώ όλα αποδίδονταν στις αδυναμίες και την ανικανότητα του κλάδου για οργάνωση, ένταση, συνέχιση και κλιμάκωση των αγώνων.

Σοβαρά προβλήματα γενικού ενδιαφέροντος, όπως προβλήματα δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, οικονομικά προβλήματα, ακρίβεια, νοίκια κλπ. δεν αντιμετωπίστηκαν απ' την Ομοσπονδία μας. Ακούστηκαν ακόμα και απόψεις ότι παρόμοια θέματα δεν αφορούν τα Συνδικάτα. Οι συνεδριάσεις της Εκτελεστικής Γραμματείας αντί ν' αυξηθούν μειώθηκαν κάτω απ' το μισό. Το 1989 έγιναν 13 συνεδριάσεις, το 1990 μόνο 10, ενώ τα προηγούμενα χρόνια είχαμε 26 έως 28 συνεδριάσεις. Αυτή η χαλαρότητα συνεχίζονταν και το 1991. Αυτή η κατάσταση υποχρέωσε 11 μέλη της Διοίκησης να πάρουν πρωτοβουλία για σύγκληση έκτακτης Ολομέλειας που καταπιάστηκε με όλα τα παραπάνω προβλήματα.

Η Ολομέλεια έγινε στις 24/7/91, αλλά τόσο ο τότε Πρόεδρος όσο και ο Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας δεν αποδέχτηκαν την κριτική που τους έγινε σχετικά με τις σοβαρές παραλείψεις που σημειώθηκαν. Αυτό υποχρέωσε την Ολομέλεια να προχωρήσει στην αντικατάστασή τους, που πέρα απ' όλα τα άλλα είχε και ηθικά χαρακτηριστικά, αφού τόσο ο Πρόεδρος όσο και ο Γενικός Γραμματέας ήρθαν σε αντίθεση με την πλειοψηφία του οργάνου γιατί θέλησαν να κάνουν τις όποιες προσωπικές τους απόψεις και τις πολιτικές τους διαφοροποιήσεις, αντίληψη της ίδιας της οργάνωσης. Με επιστολή τους που έδωσαν στη δημοσιότητα με άλλους συνδικαλιστές και υπόγραψαν σαν Πρόεδρος και Γενικός Γραμματέας της Ομοσπονδίας, προκάλεσαν σύγχυση και ανησυχία στον κλάδο.

Για όλα αυτά συνάδελφοι σας ενημερώσαμε λεπτομερειακά με ειδικό έντυπο υλικό. Πήγαμε στις επαρχίες, προγραμματίσαμε αγώνες με ξεκίνημα τις 2 Οκτώβρη. Από τότε ο κλάδος μας πραγματοποίησε εννέα απεργιακές κινητοποιήσεις των οποίων τα αποτελέσματα σας είναι γνωστά. Σύμφωνα με τα στοιχεία υπήρξε άνοδος στη συμμετοχή και τη μαζικότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Μετά την ψήφιση του 1915/90 που καταργήθηκε η επιχορήγηση των οργανώσεων από την Εργατική Εστία οι δευτεροβάθμιες οργανώσεις, αλλά κύρια η ΓΣΕΕ αντιμετωπίζουν σοβαρότατο οικονομικό πρόβλημα.

Οι συνδρομές κατά ψηφίσαντα μέλη αυξήθηκαν σε πρώτη φάση 20 δρχ. για την Ομοσπονδία, 20 για τη ΓΣΕΕ και ανάλογη είναι στα Εργατικά Κέντρα.

Με βάση τη μηνιατική συνδρομή που είναι 100 δρχ. και αν πάρουμε υπόψη μας, ότι οι 60 θα διατίθενται στις Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και ΓΣΕΕ, γίνεται φανερό ότι, οι 40 δρχ. δεν φτάνουν ούτε για λειτουργικές δαπάνες στα Σωματεία, στις Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα και τη ΓΣΕΕ. Το πρόβλημα είναι οξυμένο. Παραδείγματος χάρη η Ομοσπονδία μας, που είναι και η μεγαλύτερη, εισπράττει από συνδρομές 12 εκατομμύρια το χρόνο. Μόνο το Συνέδριο στοιχίζει 20 εκατομμύρια. Συμπληρώστε τα πάγια, 6 εκατομμύρια το χρόνο για υπαλλήλους, γραφεία, απεργίες, μελέτες κ.λ.π. Καταλαβαίνεται, ότι με τέτοιες ανυπέρβλητες δυσκολίες όλες οι Ομοσπονδίες αντιμετωπίζουν σοβαρό οικονομικό πρόβλημα.

Σκέψεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος υπάρχουν πολλές: Για παράδειγμα η απόδοση της συνδρομής μέσα από τις Συλλογικές Συμβάσεις, το μπλοκάκι, κ.ά. Δεν έχουμε ακόμα καταλήξει. Όπου όμως και να καταλήξουμε ένα

μεροκάματο το χρόνο της Συλλογικής Σύμβασης, θα μπορούσε να λύσει εν μέρει το πρόβλημα. Πρέπει να καταλήξουμε. Το αίτημα να μην ανασταλεί η περικοπή της χρηματοδότησης από την Εργατική Εστία και να δίνεται, αφού εισπράττεται από τους εργαζόμενους, παραμένει.

Η κυβέρνηση και ο Σ.Ε.Β. θέλουν να γονατίσουν τα Συνδικάτα οικονομικά. Το Συνέδριό μας πρέπει να πάρει σημαντικές αποφάσεις πάνω στο ζήτημα της οικονομικής αυτοδυναμίας. Ανεξάρτητα από τις αποφάσεις που ενδεχόμενα πάρει το Συνέδριο της ΓΣΕΕ, οι Οικοδόμοι πρέπει να δώσουν τη δική τους απάντηση στα σχέδια των αντεργατικών δυνάμεων και μπορούν. Αν ο κάθε Οικοδόμος προσφέρει ένα ασημαντό ποσό στην Ομοσπονδία, τα οικονομικά προβλήματα αντιμετωπίζονται. Συγκεκριμένη πρόταση θα κάνει ο Ταμίας.

Η ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ βγαίνει σαν τρίμηνο περιοδικό του κλάδου. Στοιχίζει... Άμα βελτιωθούν τα οικονομικά, μπορεί να βελτιωθεί και να βγαίνει πιο συχνά.

Μεγάλη βοήθεια μπορεί να δώσει στα συνδικαλιστικά μας στελέχη η βελτίωση της ύλης, η συχνή ενημέρωση της δράσης των Σωματείων καθώς και η εκτύπωση σε περισσότερα φύλλα για να ενημερώνονται και περισσότεροι Οικοδόμοι.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Μεγάλης σημασίας τομέας δράσης πέρα από την αλληλεγγύη και την συντονισμένη πάλη με άλλα τμήματα της εργατικής τάξης της χώρας μας, η απερχόμενη Διοίκηση θεωρεί την ανάπτυξη διεθνών σχέσεων. Είναι γνωστό ότι από το 9ο Συνέδριο μέχρι σήμερα πόσο προωθήθηκε ο τομέας αυτός.

Ανάπτυξη σχέσεων με δεκάδες Ομοσπονδίες άλλων χωρών. Οι σχέσεις μας με τη Διεθνή των Οικοδόμων είναι πολύ καλές. Επίσης αναπτύξαμε σχέσεις με φιλειρηνικά κινήματα.

Εκφράσαμε τη συμπάραστασή μας και εκδηλώσαμε την αλληλεγγύη μας στον κυπριακό λαό, αλλά και στους εργαζόμενους και τους λαούς που αγωνίζονται για την ανεξαρτησία τους, την πάλη για δημοκρατία και για τα προβλήματά τους. Ενισχύσαμε οικονομικά τον αγώνα που κάνει ο κουβανικός λαός για να περιφρουρήσει τις κατακτήσεις του. Έγινε ανταλλαγή αντιπροσωπειών των Ομοσπονδιών των χωρών όπως:

Αναπτύξαμε την αλληλογραφία μας με διάφορες Οργανώσεις χωρών μέσα από την οποία ανταλλάξαμε απόψεις για διάφορα ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος.

Στο κέντρο της δράσης της Ομοσπονδίας και του κλάδου μας στάθηκε η πάλη για την ειρήνη. Το ύψιστο αυτό αγαθό αποτελεί προϋπόθεση για να μπορούμε να βάζουμε αιτήματα και να παλεύουμε για τη λύση τους. Ένας λόγος παραπάνω για την εργατική τάξη και τα συνδικάτα της είναι η πάλη για την ειρήνη. Αποτελεί προϋπόθεση πέρα από όλες τις άλλες συνέπειες του πολέμου και για τη μείωση των τεράστιων αντιπαραγωγικών στρατιωτικών δαπανών και τη διάθεση αντίστοιχων κονδυλίων για την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων, στην ανάπτυξη, αντιμετώπιση της ανεργίας, τη βελτίωση της Υγείας, της Παιδείας και τη βελτίωση των κοινωνικών παροχών.

Στην κατεύθυνση αυτή η Ομοσπονδία πρέπει να αναπτύξει δράση και να πάρει πρωτοβουλίες μαζί με άλλους φιλειρηνικούς φορείς και μέσα από την ΚΕΣΟΕ

για συντονισμό της δράσης του μαζικού λαϊκού κινήματος για ειρήνη στα Βαλκάνια παίρνοντας υπ' όψιν τι επιδιώκουν τα γεράκια του πολέμου. Στην περιοχή να απαιτήσουμε ειρήνη και φιλία με τους λαούς των Βαλκανικών Κρατών. Να απαιτήσουμε την άμεση απομάκρυνση των πυρηνικών όπλων από τη χώρα μας πολύ περισσότερο δε, τώρα που το σύμφωνο της Βαρσοβίας έχει διαλυθεί.

Να απομακρυνθούν άμεσα οι αμερικάνικες βάσεις από την Ελλάδα.

Με την ένταξή μας στην Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση θα μεγαλώσει η στρατιωτική και πολιτική εξάρτηση.

Η παραπέρα ανάπτυξη διεθνών σχέσεων με τα Συνδικάτα άλλων χωρών σήμερα είναι πολύ πιο αναγκαία μετά τις εξελίξεις στην κεντρική και ανατολική Ευρώπη. Ο συντονισμός της δράσης των Συνδικάτων είναι ένα μεγάλο όπλο στα χέρια της εργατικής τάξης, ας το αξιοποιήσουμε.

Συνάδελφοι,

Τελειώνοντας θα θέλαμε να τονίσουμε:

Η πολιτική κατάσταση είναι πολύπλοκη. Η όξυνση των οικονομικών, κοινωνικών προβλημάτων, έχει την αντανάκλησή της στην πολιτική ζωή του τόπου. Μεγάλα τμήματα του λαού, με τις αποπροσανατολιστικές υπηρεσίες διάφορων συγκροτημάτων του τύπου, παγιδεύονται σε μια αντίληψη φιλαθλοποίησης της πολιτικής ζωής. Αυτό μπορεί να ανατραπεί αν η μάχη δοθεί πάνω στα συγκεκριμένα, γενικότερα και ειδικότερα, προβλήματα.

Ούτε η κακοδαιμονία της κοινωνικής ασφάλισης, ούτε η βιομηχανική ερήμωση, ούτε το μαζικό κλείσιμο μικρών επιχειρήσεων, ούτε η περιθωριοποίηση της αγροτιάς, έγιναν γιατί το θέλησε ο Θεός⁴. Είναι το αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, ταξικών επιλογών, των διάφορων κυβερνήσεων.

Επιβάλλεται να συμβάλουμε για συγκρότηση μιας κοινωνικής συμμαχίας, ενός κοινωνικού μετώπου, που να διαμορφώσει, με τη συντονισμένη δράση, όρους για μια άλλη συνολική πορεία στον τόπο.

Ναι, οι Οικοδόμοι πρέπει να πρωτοστατήσουν γι' αυτό. Πρέπει να αποτραπούν τα αντεργατικά, αντιλαϊκά σχέδια που φτιάχνουν τα ντόπια και ξένα κέντρα. Οι καιροί είναι δύσκολοι. Χρειάζεται αποφασιστικότητα, σφυρηλάτηση της ταξικής μας ενότητας. Να μη ξεχνάμε: Τίποτα δεν χαρίζεται!

ΖΗΤΩ ΤΟ 15° ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ